

GŁOS

KATOLICKI VOIX CATHOLIQUE

Nr 40/2012 (2476) Rok LIV 11.11.2012

11 listopada
Święto Niepodległości

TYGODNIK POLSKI ZA GRANICĄ
HEBDOMADAIRE DE L'EMIGRATION POLONAISE

1,55 €

**Za OKNEM MIJA LISTOPAD...
DO KOŃCA ROKU POZOSTAŁO NIEWIELE CZASU**

Dwujęzyczny

Kalendarz Głosu Katolickiego

Calendrier de la Voix Catholique

**POLSKA MISJA
KATOLICKA**
we Francji

GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

Kalendarz Głosu Katolickiego
Calendrier de la Voix Catholique

POLSKA MISJA
KATOLICKA
we Francji

Św. Wojciech

Św. Albert

Bł. Jerzy Popiełuszko

Św. Maksymilian Kolbe

Bł. Jan Paweł II

Św. Faustyna

NASI ŚWIĘCI

2013
**Czy masz już
nasz kalendarz?**

Ste Geneviève

St. Zdzisław w Łowiu

St. Martin

St. Louis

St. Jean-Marie Vianney

Ste Bernadette

mat.pl
Internetowa Sprzedaż Materiałów Budowlanych

Mieszkaś we Francji?
Szukasz materiałów na Twój remont?
Wejdź na www.i-mat.pl

SwissLife

**UBEZPIECZENIA
PO POLSKU**

Tel. 01 39 64 88 36; 06 73 47 94 20
grazyna.femandes.ag@swisslife.fr

Spędzamy spokojnie starość
w Domu Polskiego Funduszu
Humanitarnego położonym
w dużym parku nad Loarą.

DOŁĄCZ DO NAS.

24, rue de la Marine, 45740 Lailly en Val

Najlepsze
Towarzystwo w Polnizy!

Karolina

Tel. 01 40 15 09 09

**Nasi
ŚWIĘCI**

**ZAMÓW JUŻ
TERAZ**

W kalendarzu także wersja kieszonkowa

Kalendarz zamówić
można wypełniając
poniższy kupon
i wysyłając go na
adres redakcji

„Głosu Katolickiego”*

Dostępny jest on także w polskich
ośrodkach duszpasterskich

KUPON ZAMÓWIENIA KALENDARZA

Proszę o przesłanie mi polsko-francuskiego kalendarza „Głosu Katolickiego” na 2013 rok

Ilość egzemplarzy: _____ w cenie po **4,00 €** (z przesyłką **4,50 €**). **RAZEM** _____ €

Imię i nazwisko: _____ Telefon: _____

Adres: _____

Dołączam czek (dla „Voix Catholique”) Gotówkę

* Redakcja „Głosu Katolickiego”: 263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris
Tel. 01 55 35 32 28; fax: 01 55 35 32 29; e-mail: vkcat@sfr.fr

Telegram o... wolności

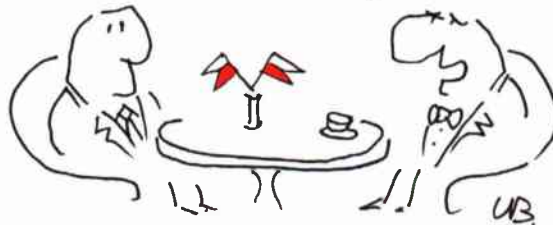

Pierwszy raz poczułem wolność dokładnie 11 listopada 1980 r. w Krakowie, pod Pomnikiem Grunwaldzkim. Byłem już dorosłym człowiekiem, więc przeżycie było ogromne. Do tej pory znam ją tylko z rodzinnych opowiadań i wspomnień. Tymczasem wokół trwał niezmiennie siemiężny komunizm i nikt nie wyobrażał sobie, że może być, że będzie, inaczej, że historia Polski ma jeszcze przed sobą ciąg dalszy. Zebrany „nielegalnie”, zmarznięty tłum Krakusów uczestniczył w nielegalnym, w PRL-u Święcie Narodowym, i śpiewał zakazane, patriotyczne pieśni; ktoś przemarwiał „po polsku” – w sensie myśli, wiary i uczuć. Oczywiście wcześniej, w czerwcu 1979 r. była pamiętna, historyczna wizyta w Polsce Jana Pawła II, z „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi...”, a później „Solidarność” – w sierpniu 1980 r., z jej „NSZZ...”. Te wydarzenia przywracały nam, Polakom, poczucie narodowej więzi i społecznej wspólnoty. Teraz, w listopadzie, wychodziliśmy z rodzinnych domów, wyprowadzając na szare ulice, na zewnątrz – ku współrodakom – narodową wolność. Ta wolność, jej potrzeba była w nas zawsze, jak to w Polakach, mimo zniewolenia, na przekór historii, wrogom i zdrajcom – tym obcym i tym rodzimego chowu. Teraz, w listopadzie, musieli spuścić głowy i zatrzymać ruch, między Barbakanem i Placem Matejki. Przeszył pierwszy, listopadowy śnieg i robiło się radośniej. Czy dzisiaj, w 2012 roku, w Kraju, i w Europie, jest w Was jeszcze ta potrzeba narodowej, polskiej wolności i niepodległości? A może potraficie egzystować bez niej? P.O.

BĘDZIEMY PRZEPRASZAĆ ?

-PODOBNO PREZYDENT ZASTANAWIA SIĘ OSTATNIO, CZY OBCHODZENIE ŚWIĘTA 11-GO LISTOPADA NIE JEST ZBYT EGZISTENCJALNYM ZAWTAJACZKIEM PRZEZ NAS TEJ DATY NA NIEKORZYŚĆ WIELKIEGO EUROPEJSKIEGO ŚWIĘTA ZAWTAJACZKI...
UB.

rys. Leszek Biernacki

W NUMERZE MIĘDZY INNYMI:

- Świat milczy - Ty działaj! – str. 5
- Pierwszeństwo Ojczyzny – str. 8
- Pozostała w nas niewola – str. 9
- Dziedzictwo Vichy – str. 10
- Les acteurs de l'indépendance – str. 11

Z SATYRYCZNEJ TEKI L.B.

Refleksje na 11 Listopada

Marian Miszański

Folklor niepodległościowy nie zastąpi niepodległości

Obchody listopadowego Święta Niepodległości w III Rzeczypospolitej, sygnatariuszce Traktatu Lizbońskiego, muszą pozostawiać w umyśle myślącego Polaka dysonans poznawczy, o ile nie zasadniczą wątpliwość co do charakteru tego Święta: czy jest ono tylko symbolicznym, dekoracyjnym wspomnieniem niegdysiejszej niepodległości suwerennej Rzeczypospolitej, czy także symbolem aktualnej rzeczywistości narodo- państwowej?

Także tu nie przypomnieć, z okazji tego Święta, że Traktat Lizboński powołał prawnie nowy podmiot prawa międzynarodowego, Unię Europejską, której członkowie są już tylko częściami składowymi większej całości państwowej. Traktat Lizboński wprowadził zatem zasadę „suwerenności podzielonej, więc ograniczonej. Wedle tej zasady Unia Europejska, jako nowe państwo, ma takie kompetencje, jakie przekazały jej państwa członkowskie, które zachowały sobie kompetencje nie przekazane.

Wedle obowiązującej polskiej Konstytucji, suwerenem, więc niepodległym politycznie podmiotem jest „naród polski”. Na gruncie tej Konstytucji nikt poza narodem polskim – ani Sejm, ani Senat, ani prezydent – nie może zatem wyzbywać się lub ograniczać tej suwerenności, gdyż ani Sejm, ani Senat, ani prezydent nie są konstytucyjnym suwerenem.

ciąg dalszy na str. 6

ZAPRENUMERUJ „GŁOS KATOLICKI”

W prenumeracie będziesz otrzymywał „Głos...” bezpośrednio do domu wcześniej i taniej.

Imię i nazwisko: _____ Rok (56,60 €) Pół roku (30,30 €) Miesiąc (5 €)

Adres: _____ Przyjaciele „Głosu...” (69,60 €) PDF/e-mail (49,90 €)

Telefon: _____ Zaznacz tutaj jeśli jest to Twoja pierwsza prenumerata i wygraj 2 dodatkowe darmowe miesiące abonamentu!

Czeki prosimy wystawiać na
Głos Katolicki – Voix Catholique
263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris;

Konto we Francji: CCP 12 777 08 U Paris – Voix Catholique/Głos Katolicki
Prenumerata w Belgii: ks. B. Dejneka – rue Jourdan 80, 1060 Bruxelles – CCP 000-1637856-11
w Niemczech: Głos Katolicki – Commerzbank Hannover – BLZ 250 400 66 – konto n°791177900

KUPON
PRENUMERATY

LITURGIA SŁOWA

XXXII Niedziela zwykła Rok B

PIERWSZE CZYTANIE

1 Krl 17,10-16

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej

Prorok Eliasz poszedł do Sarepty. Kiedy wchodził do bramy tego miasta, pewna wdowa zbierała tam sobie drwa. Wtedy zawołał ją i powiedział: „Daj mi, proszę, trochę wody w naczyniu, abym się napił”. Ona zaś zaraz poszła, aby jej nabrać, ale zawołał na nią i rzekł: „Weź, proszę, dla mnie i kromkę chleba”. Na to odrzekła: „Na życie Pana, twego Boga, już nie mam pieczywa, tylko garść mąki w dzbanie i trochę oliwy w barytce. Właśnie zbieram kilka kawałków drewna i kiedy przyjdę, przyrządzę sobie i memu synowi strawę. Zjemy to, a potem pomrzemy”. Eliasz zaś jej powiedział: „Nie bój się! Idź, zrób, jak rzekłaś; tylko najpierw zrób z tego mały podptomyk dla mnie i wtedy mi przyniesiesz. A sobie i twemu synowi zrobisz potem. Bo Pan, Bóg Izraela, rzekł tak: «Dzban mąki nie wyczerpie się i baryłka oliwy nie opróżni się aż do dnia, w którym Pan spuści deszcz na ziemię». Poszła, więc i zrobiła, jak Eliasz powiedział, a potem zjadł on i ona oraz jej syn, i tak było co dzień. Dzban mąki nie wyczerpał się i baryłka oliwy nie opróżniła się według obietnicy, którą Pan wypowiedział przez Eliasza.

DRUGIE CZYTANIE

Hbr 9,24-28

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Chrystus wszedł nie do świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej świątyni, ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga, nie po to, aby się często

miat ofiarować jak arcykapłan, który co roku wchodzi do świątyni z krwią cudzą. Inaczej musiałby cierpieć wiele razy od stworzenia świata. A tymczasem raz jeden ukazał się teraz, na końcu wieków, na zgaśnięcie grzechów przez ofiarę z samego siebie. A jak postanowione ludziom raz umrzeć, a potem sąd, tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgaśnięcia grzechów wielu, drugi raz ukaże się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują.

EWANGELIA

Mk 12,41-44

Słowa Ewangelii wg św. Marka

Jezus usiadł naprzeciw skarboxy i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarboxy. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: „Zaprawdę powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarboxy. Wszyscy, bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie”.

Moja Ojczyzna

Do kraju tego, gdzie kruszynę chleba
Podnoszą z ziemi przez uszanowanie
Dla darów Nieba... Tęskno mi, Panie...
Do kraju tego, gdzie winą jest duża
Dopasować gniazdo na gruszy bocianie,
Bo wszystkim służą... Tęskno mi Panie...
Do kraju tego, gdzie pierwsze ukłony
Są – jak odwieczne Chrystusa wyznanie:
„Bądź pochwalony!” Tęskno mi Panie...
Tęskno mi jeszcze do rzeczy innej,
Której już nie wiem, gdzie leży mieszkanie,
Równie niewinnej... Tęskno mi Panie...
Do bez tęsknoty i do bez myślenia
Do tych, co mają tak za tak – nie za nie-
Bez światłocienia... Tęskno mi Panie...
Tęskno mi ówdzie, gdzie ktoś o mnie stoi?
I tak być musi, choć się tak nie stanie
Przyjaźni mojej!... Tęskno mi Panie...

Cyprian Kamil Norwid

Obchodzimy dzisiaj Dzień Niepodległości. 94 lata temu polska wróciła na mapę Europy. Spelnili się marzenia i tęsknoty milionów Polaków, którzy czekali na ten dzień. Niewątpliwie mocą do przetrwania tych trudnych i ciężkich lat niewoli była miłość do Ojczyzny, budowana na miłości do Boga. Zachowanie tożsamości i duchowej wolności wymagało dużego wysiłku, odwagi, męstwa i niejednokrotnie nawet ofiary z życia.

Swoje rozważanie rozpocząłem wierszem C.K. Norwiada, wierszem, który był utożsamiany z głosami emigrantów, uchodźców tęskniących za swoją Ojczyzną. A dziś tymi samymi słowami wołają patrioci, którym leży na sercu dobro Polski, dobro ojczyzny. „Patriotyzm”, „ojczyzna” stają się słowami dziś niemodnymi a umiowanie tego, co polskie: kultury, mowy, dobrych

obyczajów, a nawet i wiary staje się obiektem obojętności, nieraz przedmiotem drwin lub określane ciemnogrodem. Obecnie jest tworzony model obywatela świata, który nie przywiązuje się do swych korzeni, tradycji czy też kultury. Kiedy mówimy o ojczyźnie, najpierw się wzruszamy. Potem przychodzi na myśl jakaś kraina lub ziemia. Ojczyzna – kiedy myślę – wówczas wyrażam siebie i zakorzeniam, mówi mi o tym serce, jakby ukryta granica, które ze mnie przebiega ku innym, aby wszystkich ogarnąć w przeszłość dawniejszą niż każdy z nas: z niej się wytłumaczam... K. Wojtyła „Myśląc Ojczyzna”.

Kiedyś przeglądając tygodnik „niedziela” natrafiłem na refleksje Jana Czępińskiego, emerytowanego rolnika, który tak pisał: „Ojczyzna – dla mnie, prostego nieuczzonego wieśniaka – to ziemia, na której się urodziłem, wychowałem, pracuję i żyję. To kraj leżący między Odrą i Bugiem, Bałtykiem i Karpatami. To kraj od tysiąca lat żyjący w ramionach Krzyża. To kraj, który ma wielowiekową historię, przeplataną triumfami zwycięstw i radości, ale też klęskami i poniewierką...”

Ojczyzna – to my, prości, zwyczajni ludzie i nasza codzienna praca. Nasz kraj – to piękne, szerokie łąny zbóż, to rzeki i jeziora, to lasy, łąki i moczary. Ojczyzna – to drogi, a na ich rozstajach krzyże z wizerunkiem Chrystusa i kapliczki z Matką Bożą, przy których w majowe wieczory płyną w niebo wezwania Litani Loretańskiej. Ojczyzna – to mój rodzinny dom, ogródek z kwiatami, podwórce zacienione włoskimi orzechami... To cmentarz, na którym spoczywają moi kochani rodzice i znajomi, żołnierze z I i II wojny światowej oraz partyzanci. Ojczyzna to Polska, to nasz wspólny wielki dom...” A ty jak odpowiesz na pytanie: Co jest moją Ojczyzną, za którą warto życie oddać?

Święta narodowe są m.in. po to, by właściwie ocenić stan dzisiejszy, by modlić się o poprawę doli, bo Bóg jest Ojcem narodów a Maryja od wieków ostaniamy nasz kraj swym macierzyńskim płaszczem, ale są także po to, by wspólnie dokonać refleksji, jakie są drogi wyjścia, jak na nowo odkryć takie pojęcia jak: wspólnota, ojczyzna, patriotyzm.

ks. prob. Mariusz Kot

11 listopada – „Dzień solidarności z Kościołem prześladowanym”

Świat milczy - Ty działaj!

ks. dr Waldemar Cisto
Dyrektor Sekcji Polskiej

Kolejna rocznica odzyskania Niepodległości przypomina nam, za jaką cenę obroniliśmy „to dziedzictwo, któremu na imię Polska”. Najpierw w czasie zaborów, aż do roku 1918, oraz w czasie reżimu komunistycznego, aż do roku 1989. Cieszymy się wolnością, niepodległością, biorąc na siebie na nowo odpowiedzialność za przyszłość złożonego w nasze ręce dziedzictwa.

Niepodległa Polska – to ojczyzna nabyta krwią, więzieniem i śmiercią wielu Polaków. Dzisiaj wspominamy ich wszystkich. A to wspomnienie wzywa nas do wdzięczności i troski nie tylko o Niepodległą Polskę, ale także o narody, które walczą o przemianę i wolność.

Opatrzność Boża sprawiła, że tegoroczny Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym zbiega się z Rocznicą Odzyskania Niepodległości.

Tegoroczny Dzień Solidarności kieruje naszą uwagę na Egipt, gdzie już prawie dwa lata toczy się bój o wolność i demokratyzację.

Nam, Polakom, Egipt kojarzy się z krajem

piramid, wypoczynku i pięknej pogody. Podczas wypoczynku w zamkniętym hotelu czy kurortach trudno jest zobaczyć rzeczywistość życia pojedynczego człowieka, a jeszcze trudniej jest przyrzeć się sytuacji mieszkających tam chrześcijan!

W kraju faraonów, w Egipcie, chrześcijanie doświadczają od stuleci dyskryminacji i prześladowań. A w czasie ostatniej rewolucji nastąpił wzrost fali przemocy wobec wyznawców Chrystusa. Ich sytuacja jest w jakimś stopniu podobna do naszej z czasów totalitaryzmu komunistycznego. Chrześcijanom w Egipcie nie wolno zajmować kluczowych stanowisk w wojsku czy policji. Chrze-

ścijanin nie może objąć żadnej katedry na uniwersytecie. Dostępne są dla nich tylko te rodzaje pracy, które nie mają żadnego wpływu na życie społeczne. Tak więc, w niektórych regionach chrześcijanie mogą pracować jedynie na wysypiskach śmieci. Bezrobocie w Egipcie jest wysokie, jednak pośród chrześcijan ten procent jest jeszcze wyższy, gdyż przy zatrudnianiu, podczas rozmowy kwalifikacyjnej, pracodawca pyta o imię z paszportu i natychmiast wie, czy ma do czynienia z muzułmaninem czy chrześcijaninem.

Wyznawcy Chrystusa napotykać także wiele innych trudności w różnych dziedzinach życia. Szczególnie uzdolnieni studenci są pod byle pretekstem aresztowani i wypuszczani dopiero, kiedy skończy się czas sesji egzaminacyjnej, aby nie mogli ukończyć studiów. W szkołach młodzi Koptowie są prześladowani z powodu wytatuowanego niewielkiego krzyża na prawym nadgarstku, który dla nich jest znakiem przynależności do Chrystusa. Dramatyczne zdarzenie miało miejsce 16 października 2011 roku, kiedy jeden z chrześcijańskich chłopców, 16-letni Ayman, został zamordowany w klasie podczas lekcji przez nauczyciela i kolegów za to, że nie zastąpił krzyża. Chrześcijańskie kobiety i dziewczęta zmuszane są do noszenia nakryć głowy typowych dla muzułmanek, w przeciwnym razie są ośmieszane i poniżane. W okresie ramadanu zamiera całe życie, np. środki transportu publicznego, wszystko zależy od jednej religii – Islamu.

ciąg dalszy na str.13

EGIPT... POZNAJ JEGO DRUGIE OBLCIE

Czy wiesz, że w EGIPCIE...

- 12 mln chrześcijan cierpi prześladowania
- chrześcijanie żyją na wysypiskach śmieci
- dewastowane są chrześcijańskie świątynie
- odmawia się równych praw obywatelskich
- wyznawcom Jezusa Chrystusa

Nie bądź obojętny. Twoja pomoc ma wartość większą niż myślisz

Z zagranicy można wpłacić ofiarę na konto:
ING Bank Śląski: PL 47 1050 1025 1000 0023 4085 9988; SWIFT: INGBPLPW
 z dopiskiem: „Pomoc Kościołowi w Potrzebie”, ul. Wiertnicza 142, 02-952 Warszawa, Polagne

Pomoc Kościołowi w Potrzebie więcej na www.pkwp.org oraz www.pokojdlaegiptu.pl

WATYKAN | Benedykt XVI poinformował o zwołaniu konsystorza dla mianowania sześciu nowych kardynałów. Stanie się to 24 listopada, a nowi purpuraci to: 63-letni abp James Michael Harvey, Amerykanin, aktualny prefekt domu papieskiego, który zostanie z papieskiej nominacji archiprezbiterem rzymskiej Bazyliki św. Pawła za Murami; 72-letni patriarcha Béchara Boutros Raï, zwierzchnik maronitów w Libanie; syromalankarski abp większy Triandrum w Indiach, 53-letni Baselios Cleemis Thottunkal; 68-letni abp Abudży w Nigerii, John Olorunfemi Onaiyekan; 70-letni abp Bogoty w Kolumbii, Rubén Salazar Gómez; oraz 55-letni abp Manili na Filipinach, Luis Antonio Tagle. Tym samym, biorąc pod uwagę przekroczenie w listopadzie przez dwóch kolejnych purpuratów 80. roku życia, kolegium kardynalskie będzie liczyło 211 członków, w tym dokładnie 120 elektorów.

PELPLIN | Ojciec Święty mianował biskupem pelplińskim dotychczasowego biskupa pomocniczego archidiecezji gdańskiej Ryszarda Kasynę. Będzie on następcą zmarłego w kwietniu b.r. bp Jana Bernarda Szlagi. Ogtoszony (27 października) biskupem pelplińskim Ryszard Kasyna ma 55 lat, jest doktorem prawa cywil-

nego i kanonicznego oraz jednym z kilku polskich adwokatów Roty Rzymskiej. To ostatni biskup, wchodzący w skład Konferencji Episkopatu Polski, którego mianował Jan Paweł II.

NOWY JORK | Wg raportu ośrodka Pew Forum on Religion and Public Life liczba protestantów różnych wyznań w USA spadła poniżej 50% populacji. Stabilną grupę stanowią katolicy, których odsetek nie zmienia się. Wg badań Pew jest ich, ok. 22%, bo odchodzących z Kościoła zastępują imigranci, przeważnie Latynosi. Wzrosła natomiast liczba osób bez żadnych afiliacji religijnych. Jeszcze pięć lat temu osób deklarujących, że nie wyznają żadnej religii i określających siebie, jako ateści, agnostycy lub bez żadnego określonego światopoglądu było 15%, obecnie liczba ta wzrosła do 20. Zdaniem naukowców „deprotestantyzację” Stanów Zjednoczonych zapowiadało już wcześniej wiele symptomów. Znamienny jest fakt, że po raz pierwszy w historii republikańskim kandydatem na prezydenta jest niechrześcijanin (Mitt Romney jest mormonem). Znaczące jest również to, że w Sądzie Najwyższym nie ma aktualnie ani jednego protestanta. Składa się on z sześciorga katolików i trojga żydów. □

Folklor niepodległościowy...

ciąg dalszy ze str. 3

Tymczasem Traktat Lizboński ratyfikowany został przez Sejm, Senat i podpisany przez prezydenta bez ogólnonarodowego referendum, więc z pominięciem zapytania o wolę i zgodę narodu polskiego. A przecież przedstawiciele, delegaci Narodu – postowie, senatorowie, prezydent – nie mogą mieć więcej praw, niż ten, kto ich deleguje – suwerenny Naród... Wolno sądzić, że strach przed odrzuceniem przez Naród polski Traktatu Lizbońskiego podyktował rządowi Platformy Obywatelskiej lekceważący Konstytucję sposób poddania kraju pod ten Traktat.

Obchody Święta Niepodległości 11 Listopada, w Polsce pod Traktatem Lizbońskim, skłaniają zatem do pytania: czy jest to jeszcze Święto niepodległego Narodu i suwerennego państwa, czy tylko święto „władz państwowych” w patriotycznych dekoracjach? Czy może jest to Święto „suwerenności podzielonej”, więc ograniczonej niepodległości Narodu?

11 Listopada 1918 roku to w historii Polski zbyt ważna data, by koncentrować się wyłącznie na paradzie wojskowej w stolicy, składaniu wieńców przy Grobie Nieznanego Żołnierza i innych symbolicznych ceremoniach w miastach i miasteczkach. Ta kolejna rocznica odzyskania rzeczywistej niepodległości narodowej w 1918 roku powinna skłaniać do głębszej refleksji nad pozycją Polski we współczesnym świecie, na miarę dzisiejszych realiów.

Traktat Lizboński ustanowił też inną zasadę, stojącą w wyraźnej kolizji z zasadą podzielonej, więc już ograniczonej, ale jednak – jeszcze suwerenności. Ta druga zasada głosi, że państwa członkowie nowej Unii Europejskiej „muszą powstrzymać się przed **każdym działaniem**, które **mogłoby** zagrażać urzeczywistnieniu **celów** Unii Europejskiej”.

To bardzo niebezpieczna zasada konstytucyjna dla stałszych państw nowej UE. Oznacza ona, że te cele wyznacza kierownictwo nowego państwa, nowej UE, a także, że to właśnie kierownictwo nowej UE oceniać będzie, czy działanie jakiegoś kraju w ramach zachowanej suwerenności „**może zagrażać**” celom UE. Tym dzisiejszym celom – ale i tym, jakie nowa UE postawi sobie w nieznaney nam przyszłości. Co będzie, jeśli jakiś cel wyznaczony przez kierownictwo nowej UE (na przykład: „równość obywateli” rozumiana także jako prawo homoseksualistów do „małżeństw” jednoosobowych) stanie w sprzeczności z krajową legislacją, zachowaną w ramach podziału kompetencji?

Wedle Traktatu Lizbońskiego w przypadku takiej kolizji rozstrzygać ma Trybunał Sprawiedliwości w Luksemburgu. W ten sposób nawet ta ograniczona, zachowana w ramach podziału „suwerenność kraju członkowskiego” może być systematycznie, krok po kroku, wyłukiwana, zwłaszcza w przypadku krajów stałszych!

Nie trzeba zbyt wielkiej wyobraźni (najlepszym inspiratorem dla politycznej wyobraźni jest zresztą historia i pamięć, i może dlatego rządy Platformy Obywatelskiej w Polsce rugują bezwzględnie historię ze szkół), by dopuścić na myśl cięższe kolizje między możliwymi celami nowej UE a działaniami państw członkowskich. Gdy zatem obchodzimy Święto 11 Listopada, Święto Niepodległości Narodu, jako konstytucyjnego suwerena – nie sposób nie zastanowić się nad niebezpiecznymi konsekwencjami obydwu tych zasad, wpisanych do Traktatu Lizbońskiego, z których ta druga uniważnia de facto i de iure tę pierwszą, i tak przecież ograniczającą suwerenność.

Refleksja o suwerenności narodu i państwa nie jest akademickim teoretyzowaniem, a zachodzące we współczesnym świecie procesy globalizacji, w jej rozmaitych aspek-

Z KRAJU

- Min. sportu Mucha oddała się do „dyspozycji premiera” (sprawa odwrotanego meczu z Anglią i dachu na stadionie). Premier dymisji nie przyjął. Polecały za to głowy w Narodowym Centrum Sportu. Dymisjonowane kierownictwo znowu może liczyć na olbrzymie odprawę, więc krzywdy nie będzie (szefowie NCS zarabiają, po blisko 30 tys. zł miesięcznie). Tymczasem do Stadionu Narodowego Ministerstwo Sportu musi dołożyć na dokończenie go dodatkowo 34 mln zł.
- Ministrowie spraw zagranicznych Polski, Czech, Słowacji i Węgier oddali w Warszawie hołd Ryszardowi Siwcowi, który w 1968 r. w proteście przeciw agresji wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację dokonał aktu samospalenia.
- Dopiero wyniki badań genetycznych rozwieją wątpliwości, czy doszło do kolejnej pomyłki i zamiany ciała prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego. Wszystko wskazuje jednak na to, że tak się stało. Małżonka prezydenta po tej informacji musiała zostać hospitalizowana. Prokuratorzy mają też wątpliwości co do tożsamości dwóch innych ciał pochowanych w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie. Chodzić ma o dwóch z trzech pochowanych tam duchownych.
- Nie żyje Remigiusz Muś, technik pokładowy samolotu IAK-40, który lądował na lotnisku w Smoleńsku na godzinę przed katastrofą tupolewa. Muś był ważnym świadkiem dochodzenia. Powieszono go w Piasecznie. Nie zostawił on listu pożegnalnego.
- Kolejne dziwne fakty dotyczące Smoleńska. Prokuratorzy wojskowi, którzy uczestniczyli w sekcji zwłok ofiar katastrofy smoleńskiej, na miejscu mogli być nawet kilkanaście godzin wcześniej. Opóźnienie wynikało z decyzji załogi CAS, która miała zawieźć ich do Moskwy. Załoga odmówiła jednak

wykonania operacji na polecenie wysokiego rangą przedstawiciela MON i członka „Komisji Millera”.

- Umorzone zostało śledztwo, w którym sprawdzano kwestię możliwego sfalszowania dokumentów Biura Ochrony Rządu niedługo po katastrofie smoleńskiej.
- Polscy biegli badający teren katastrofy w Smoleńsku odkryli kolejne fragmenty samolotu.
- Eksperci biorący udział w konferencji naukowej na uksw w Warszawie doszli do wniosku, że nie doszło do uderzenia maszyny w brzozę, a otwarcie ścian kadłuba na zewnątrz i wyrwane nity świadczą o wybuchu w jej wnętrzu.
- Ujawnienie skandalicznych zaniedbań przy identyfikacji ciał ofiar katastrofy smoleńskiej spowodowało, że negocjacje z Rosją w sprawie zwrotu wraku tupolewa w praktyce zostały zawieszono.
- Premier Tusk był zdziwiony „determinacją” rodzin, które dążyły do ekshumacji ofiar katastrofy smoleńskiej. Potem przeprosił za „udrękę” z tym związaną. Ostatnio zapewnia o współczuciu. Jakoś trudno wierzyć...
- Sejm odrzucił prace nad projektem ustawy Solidarnej Polski rozciągającej ochronę życia poczętego także na płód z wadami genetycznymi (aborcja genetyczna). Wcześniej projekt przyjęto do dalszych prac m.in. dzięki głosom postów PO. Tym razem w klubie PO tylko 14 osób było przeciw odrzuceniu (m.in. Biernacki, Jolanta Fabisiak, Jacek Żalek i Jacek Tomczak), 8 wstrzymało się od głosu (m.in. Marek Plura i John Godson), a 9 postów PO nie wzięło udziału w głosowaniu. Naciski kierownictwa partii zrobili swoje. Za przyjęciem wniosku o odrzucenie projektu zagłosowało 245 postów (SLD, PO, „palikociarze”), 184 było przeciw (w tym, PIS obok 14 z PO, także 20 postów PSL).
- Zamiast nowej ustawy postowie doprecyzują

jednie zapisy konwencji bioetycznej w kwestii in vitro. Po kłopotach Platformy związanych z głosowaniami nad zaostrzeniem ustawy aborcyjnej, Tusk postanowił więcej nie ryzykować w Sejmie z regulacjami dotyczącymi spraw światopoglądowych.

- Kilkanaście organizacji pozarządowych zadeklarowało współpracę z PiS w przygotowaniu projektu zmian w Prawie o zgromadzeniach.
- Polska kupi w Niemczech trzy okręty – niszczyciele min. Marynarka Wojenna dostanie je do 2022 r. Resort obrony szacuje koszt zakupu na 1,5 mld zł. Okręty te zastąpią wycofywane ze służby trzy trałowce niszczyciele min: ORP Mewa, ORP Czajka i ORP Flaming.
- Polski kontyngent w Afganistanie zmniejszył się o 700 wojskowych. Żołnierze mają teraz głównie szkolić Afgańczyków.
- Dwóch polskich żołnierzy zostało rannych w wyniku ostrzału śmigłowca Mi-24 w Afganistanie.
- PIS uważa, że KRRiT, w trakcie procesu przyznawania koncesji, dopuściła się dyskryminacji i nierównego traktowania podmiotów. Sprawą zajmie się Sejmowa Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej.
- MON informuje, że w 2014 r. w Warszawie ma zacząć działać Centrum Żołnierza-Weterana Misji Zagranicznych.
- Studenci informatyki z Uniwersytetu Warszawskiego zdobyli pierwsze miejsce w XVII Akademickich Mistrzostwach Polski w Programowaniu Zespołowym.
- 51 regularnych połączeń do 43 miast w Europie znalazło się w zimowym rozkładzie lotów Międzynarodowego Portu Lotniczego Kraków-Balice.
- Pierwsze mrozy i śnieżyca w Polsce zakończyły się brakiem prądu dla 80 tys. mieszkańców Mazowsza, paraliżem kolei, lotniska i śmiercią trzech osób. □

tach, raczej wyostrzają wagę problemu, niż ją stępiają.

Sytuacja i pozycja międzynarodowa Polski w ostatnich latach raczej pogarsza się, niż polepsza. Ameryka wycofała się z aktywnej polityki w Europie, zwalniając miejsce dla coraz ściślejszej współpracy „strategicznych partnerów”, Niemiec i Rosji. Niemcy pozwoliły Francji – jeszcze do niedawna politycznemu współkierownikowi Unii Europejskiej – na własne „kieszonkowe imperium” w postaci Unii Śródziemnomorskiej, w zamian za co Berlin uzyskał wolną rękę w obszarze Europy środkowo-wschodniej. W tej sytuacji strategiczne partnerstwo niemiecko-rosyjskie przypomina nam o żelaznej zasadzie polityki europejskiej: im bliższe są relacje między Berlinem a Moskwą, tym słabsza jest pozycja Warszawy. Tymczasem na relacjach obydwu strategicznych partnerów z Polską ciążyą nieprzezwyciężone dotąd zaszczości: putinowska Rosja nie jest jeszcze (i wcale zostać nie musi) „demokratycznym państwem prawa” wedle standardów świata zachodniego, raczej dostrzega się w jej polityce dążność do odbudowania nowymi metodami starej strefy wpływów w Europie; na stosunkach polsko-niemieckich natomiast wazy nieuregulowana kwestia własności na polskich Ziemiach Zachodnich i brak traktatu pokojowego między dwoma państwami (traktat o dobrosąsiedzkich stosunkach podpisany na progu lat 90. przez ministra Genschera i Skubiszewskiego kwestię tej własności dziwnie pominał); przypomnijmy, że premier Wielkiej Brytanii Margaret Thatcher namawiała Polskę na „traktat pokojowy”, regulujący także kwestię własności, ale zwyciężył upór kanclerza Kohla, przeciwstawiającego się takiemu rozwiązaniu i uległość rządu Tadeusza Mazowieckiego wobec stanowiska niemieckiego.

Nie bez znaczenia jest i fakt, że polityka amerykańska nie odcina się od żądań lobby żydowskiego w Ameryce, popierającego bezprawne

„żądania odszkodowawcze” amerykańskich organizacji żydowskich. W ostatnich miesiącach rząd Izraela utworzył nawet specjalną rządową agendę do wspierania tych żądań, która z kolei utworzyła swe przedstawicielstwo w Unii Europejskiej. Tym samym kwestia tych bezprawnych odszkodowań weszła w sferę oficjalnej polityki państwa Izrael, polityki która popierana jest przez Stany Zjednoczone. A jak to będzie w Unii Europejskiej, zwłaszcza pod Traktatem Lizbońskim?

Kryzys, który właśnie zaczyna boleśnie dotykać Polskę (a obecny gwałtowny wzrost drożyzny i bezrobocia to przecież dopiero początek jego skutków dla Polski) nie wzmocni jej, przeciwnie. Zresztą państwo w swych funkcjach jest i bez kryzysu bardzo słabe, co pokazała dobitnie tzw. katastrofa smoleńska, a ostatnio – najnowsza afera spółki „Amber Gold”: pokazała korupcję wszechogarniającą „niezależną” prokuraturę, sądownictwo, aparat finansowy. Nie trzeba dodawać, że słabe państwo to wielka pokusa dla obcych agentur.

Dlatego świętując 11 Listopada, tę historyczną datę odzyskania przez Polskę niepodległości narodowej i suwerenności państwowej nie sposób poprzestać na podziwianiu wojskowych parad i na syceciu pamięci chlubną przeszłością. Święto to zachęca, by „wmyśleć” się w teraźniejszość i możliwą przyszłość Ojczyzny. □

Marian Miszalski

ZE ŚWIATA

- Wybory parlamentarne na Ukrainie wygrała z 35% poparcia rządząca Partia Regionów prezydenta Janukowycza. Na drugim miejscu z wynikiem 22% uplasowała się opozycyjna Batkiwyszczyna (Ojczyzna) Julii Tymoszenko, a na trzecim – Komunistyczna Partia Ukrainy, którą poparto 14,8 % wyborców.
- Oficjalne wyniki wyborów parlamentarnych na Litwie dały wygraną opozycyjnej dotąd Litewskiej Partii Socjaldemokratycznej, która zdobyła 38 mandatów w 141-osobowym Sejmie. Współrządzący dotychczas konserwatyści z partii Związek Ojczyzny – Litewscy Chryścijańscy Demokraci zajęli drugie miejsce, uzyskując 33 mandaty. Opozycyjna Partia Pracy zdobyła 29 miejsc, a Porządek i Sprawiedliwość – 11. Ruch Liberatów – 10 mandatów, Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – 8. Partia Pracy oraz Porządek i Sprawiedliwość potwierdziły gotowość tworzenia koalicji rządzącej.
- Ostatnie sondaże przed wyborami do Białego Domu wskazywały na wyrównane szanse prezydenta Obamy i republikana Romneya.
- Tuż przed wyborami prezydenckimi, w związku ze zbliżającym się do wschodniego wybrzeża USA huraganem Sandy, prezydent Obama ogłosił stan wyjątkowy w stolicy kraju, Waszyngtonie.
- Poparcie dla kierowanego przez kanclerz Merkel chadeckiego bloku CDU/CSU wzrosło do najwyższego od ponad trzech lat. Na CDU i CSU gotowe jest obecnie głosować 39% elektoratu.
- Szef węgierskiej dyplomacji Martonyi uważa, że „wobec Węgier istnieje antypatia, po pierwsze, na tle ideologicznym, po drugie, z powodów gospodarczych. Względy ideologiczne wpisują się w podziały europejskie. Są tacy, którym nie podoba się, że w konstytucji przywołujemy pojęcie rodziny, albo irytuje ich cytowanie hymnu, w którym jest odwołanie do Boga”.

- Samoloty syryjskich sił powietrznych bombardowały zamieszkane przez sunnitów rejony w Damaszk. Oznacza to zakończenie rozejmu.
- Prezydent Abbas planuje wystąpić do ONZ o status „państwa nieczłonkowskiego” dla Autonomii Palestyńskiej.
- W zamachu samobójczym na kościół katolicki w mieście Kaduna w Nigerii zginęło 8 osób, a rannych zostało 145.
- Król Arabii Saudyjskiej Abd Allah zaapelował do ONZ o przyjęcie rezolucji potępiającej wszelkie działania przeciwko religiom monoteistycznym. Saudyjski monarcha przemawiał do delegacji muzułmańskich, które przybyły do Mekki z pielgrzymką.
- W obawie przed zamachami terrorystycznymi rząd Pakistanu polecił operatorom telefonii komórkowej w dniu muzułmańskiego Święta Ofiar, by wyłączały swe sieci w kilkunastu miastach kraju, w tym w stołecznym Islamabadzie.
- 41 osób zginęło, a 56 zostało rannych w zamachu samobójczym w głównym meczecie w Majmana w prowincji Farjab na północy Afganistanu.
- Policja w Gannan w Chinach oferuje 7 700\$ za informację o planowanych samopodpaleniach wśród miejscowych Tybetańczyków.
- Sudański minister informacji Ahmed Belal Osman oskarżył Izrael o przeprowadzenie nalotu na fabrykę broni w Chartumie.
- Były premier Włoch Berlusconi został skazany przez sąd w Mediolanie na cztery lata więzienia za oszustwa podatkowe przy zakupie praw do emisji w jego telewizji Mediaset.
- Niemcy chcą osiągnąć prawie zrównoważony budżet już w 2013 r., a więc znacznie szybciej, niż wynika to z wprowadzonego trzy lata temu zapisu niemieckiej konstytucji.
- Eurodeputowani chcą zakończyć kosztowne

podróże między dwiema siedzibami Parlamentu Europejskiego – Bruselą i Strasburgiem. Symbole marnotrawstwa broni jednak tradycyjnie Paryż.

- Rząd brytyjski poinformował, że koszt organizacji tegorocznych igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w Londynie był o 400 mln funtów mniejszy niż zakładano.
- Prezydent Białorusi zdymisjonował ministra sportu Kaczana po nieudanym według niego występie reprezentacji kraju w Londynie. W Londynie Białorusini zdobyli 12 medali, w tym dwa złote, zajmując 26. miejsce w klasyfikacji medalowej. Białoruś miała wyniki znacznie lepsze od Polski, która zdobyła... 10 medali (też tylko 2 złote).
- Wysokie koszty opieki w niemieckich domach spokojnej starości skłaniają tamtejszych seniorów do przeprowadzki za granicę. Podobne problemy ma i Francja. Niemcy chętnie wybierają polskie ośrodki.
- Na Uniwersytecie Oxfordzkim powstaną pierwsze na świecie, interdyscyplinarne studia poświęcone Polsce współczesnej.
- Z udziałem sekretarza stanu Clinton odbyła się w Departamencie Stanu w Waszyngtonie uroczystość zaprzysiężenia nowego ambasadora USA w Polsce, Stephena Mulla. W czasach PRL dyplomata ten był oskarżony o szpiegostwo. W latach 1984–86 był sekretarzem w ambasadzie amerykańskiej, a w latach 1994–97 pełnił tam funkcję radcy politycznego. Mull przejmie placówkę w Polsce po Feinsteinie.
- W centrum Berlina pojawił się kolejny pomnik ofiar Trzeciej Rzeszy. W odstąpieniu monumentu wymordowanych Sinti i Romów uczestniczyli kanclerz Merkel, prezydent Gauck i stu sędziwych ocalałych. Niemcy zabili pół miliona Cyganów. Teraz w Niemczech mieszka ok. 70 tys. Romów. W stolicy Niemiec nie ma jednak nadal pomnika Polaków. □

Pierwszeństwo Ojczyzny

Piotr Legutko (Gość Niedzielny)

Andrzej Nowak stał się jednym z najważniejszych strażników polskiej pamięci. Dowodzi tego wydany właśnie zbiór jego tekstów z lat 1982–2012 „Strachy i Lachy”.

Dlaczego nasza pamięć potrzebuje takich strażników? Bo przedziwnie rzeczy się z nią wyrabiało w ciągu tych 30 lat. I to na tyle skutecznie, że zaczynamy mieć jako wspólnota problem z odnalezieniem swojej tożsamości. Jeśli nie jesteśmy w stanie jednym głosem mówić o tym, co w naszej historii było dobre, a co złe – mamy problem. Jeśli wielu z nas nie wie, czy narodowość polska to powód do dumy, czy wręcz przeciwnie – mamy kłopot dużo poważniejszy niż deficyt budżetowy lub spadek PKB, przekonuje autor „Strachów i Lachów”.

Nie odpuszczać

Jak odbudować poczucie dobra wspólnego w społeczeństwie, którego większość przestała rozumieć, co owo dobro oznacza? To wyzwanie Andrzej Nowak uważa za najpoważniejszy dylemat polityki polskiej. Tak uważał w stanie wojennym, w 1996 roku i podobnego zdania jest w 2012, bo niestety jeśli coś się w ostatnich dekadach zmieniło, to na gorsze. 15 lat temu autor pytał: „czy dzisiejsi Polacy byłiby gotowi umierać za Gdańsk?”. Dziś odpowiada mu Maria Peszek, śpiewając: „Nie oddałabym ci, Polsko/ ani jednej kropli krwi”. A pozytywny odzew, z jakim ów manifest został przyjęty w głośniejszych wywiadach z artystką („Polityka” i TVN), potwierdza powagę sytuacji, o jakiej pisze krakowski historyk.

Jak reagować na deklaracje narodowej apostazji? Jarostaw M. Rymkiewicz już w 1995 roku po zwycięstwie Aleksandra Kwaśniewskiego rzucił soczyste przekleństwo w stronę tych, którzy „wybrali przyszłość”, i pisał „Polska was nie potrzebuje”. Krok dalej posunął się po katastrofie smoleńskiej, wprowadzając do obiegu ekskluzywną kategorię „wolnych Polaków”. Andrzej Nowak, używając mniej ostrych słów, podziela diagnozę o kurczeniu się wewnątrz-polskiej wspólnoty ludzi deklarujących szacunek dla tradycji oraz o wzroście liczby rodaków, których autor określa „turystami”, nieczujących specjalnego związku z narodowym dziedzictwem. Nowak jest jednak przeciwnikiem odwracania się od tej części społeczeństwa i budowania rezerwatu „wolnych Polaków”. Uważa, że trzeba robić wszystko, by poszerzać wspólnotę. „Polska mogła istnieć bez państwa, ale nie będzie mogła istnieć bez narodu” – ostrzega. Należy więc stawiać na edukację, budować instytucje, być obecnym w mediach. I nie odpuszczać. Słowem i obywatelskim czynem. Stąd (zdokumentowana w książce) jego walka o porządne nauczanie historii w szkołach średnich.

Trzy opowieści

O Polsce można opowiadać na różne sposoby. Od tego, jaka to będzie opowieść, co w niej uznamy za ważne, zależy nasza przyszłość. Andrzej Nowak wyróżnia trzy wielkie polskie narracje: imperialno-niepodległościową, odwołującą się do niegdysiejszej wielkości i narodowych zrywów, republikańską, pokazującą nasze osiągnięcia w dziedzinie swobód obywatelskich, wreszcie modernizacyjną. Ta trzecia, pokazując drogę cywilizacyjnego awansu Polaków, może nas wyprowadzić w przyszłości poza kres narodowej wspólnoty. Nie była bowiem w przeszłości z nią związana, inaczej niż dwie pierwsze.

Zdaniem autora warto nie tylko przypominać niegdysiejszą chwałę, ale śmiało podążać jej śladem, jak czynił Lech Kaczyński, budując swoją politykę wschodnią zakorzenioną w tradycji prometejskiej i jagiellońskiej. Hasła „za wolność naszą i waszą” odżyły na ukraińskim majdanie Niepodległości czy w Tbilisi, pokazując żywotność pierwszej narracji. O wielkości eksperymentu politycznego Rzeczypospolitej przypomniata z kolei „Solidarność” wzbudzona z ducha republikańskiego.

Natomiast perspektywa modernizacji ponad narodami pojawiła się nad Wisłą w czasach oświecenia, powróciła po klęsce powstania listopadowego, wreszcie na początku XX wieku. I właśnie ta narracja ma dziś największą siłę oddziaływania, wpisuje się

bowiem w globalny trend „końca narodów”. Ich historia – jak się zdaje – zanika, a o warunkach naszego życia zaczynają decydować rynki, jakieś pozapolityczne i ponadnarodowe gremia. Na tym fundamencie budowana jest rozpisana na wiele instrumentów opowieść o nieuchronnej konieczności zrzucenia „garbu” naszej tradycji i kultury. Dlatego tak gwałtowny spór wywołał pochówek prezydenta. Przecież historia się skończyła. Wawel miał być już na zawsze zamknięty...

Są powody do dumy

Ponieważ dwie pierwsze narracje mają niezwykłą moc oddziaływania na polskiego ducha, „modernizatorzy” od lat pracują usilnie nad reinterpretacją naszej historii. „Strachy i Lachy”, pokazują na wielu konkretnych przykładach jak niszczone jest tkanka naszej pamięci. Skutecznie, bo w efekcie tych działań już standardowo powstają zrywy nazywane są pozbawioną sensu „bohaterszczyzną”, a przypomnienie o daninie krwi „ubieraniem wygodnego kostiumu ofiary”. Tradycje wolnościowe odczytuje się natomiast jako niekończący się serial anarchii i warcholstwa. Przy takiej optyce próby nie osaną się ani tradycja niepodległościowa, ani republikańska. Pozostaje jedynie szukać w historii antenatów, którzy wskazywali drogi wyjścia z „polskiego piekła”.

Andrzej Nowak z naukową precyzją kompromituje wszystkie te zabiegi, by następnie, równie kompetentnie pokazać mocne punkty dwóch pierwszych polskich narracji. Niby nie ma w tym nic niezwykłego, że historyk, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego potrafi swobodnie dowodzić naszych przewag, pokazywać, z czego możemy być dumni i które rozdziały polskich dziejów warto są podjęcia. A jednak takie, powszechne przecież w świecie podejście do własnej historii, po odzyskaniu pełnej wolności badań naukowych stało się w Polsce (paradoksalnie) niepoprawne politycznie. Stawę, granty i wielkie nakłady zyskiwali historycy skupieni wyjątkowo na dostarczaniu argumentów dla pedagogiki narodowego wstydu. Rozdrapujący wstydlive rany, „by nie zarosły błoną podłości”.

Historia osobista

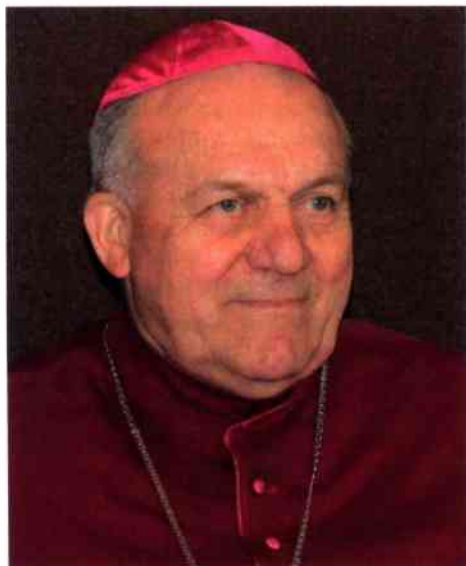
Autor „Strachów i Lachów” jest dla przedstawicieli tego nurtu niewygodnym przeciwnikiem. Nie tylko ze względu na warsztat, erudycję czy naukowy dorobek, ale także lekkość pióra. Nie daje się ponieść emocjom w debatach „na żywo”, zachowuje umiar i stosowność w swojej publicystyce. Chętnie zadaje pytania, choć zna odpowiedzi. Ale woli, by czytelnik sam do nich doszedł prowadzony konsekwentnie od faktu do cytatu, od źródła do hipotezy. Nie są to przy tym teksty suche, pozbawione anegdoty. Przeciwnie, Nowak często po nie sięga, szczególnie chętnie używając krakowskich rekwizytów, jak w pięknym eseju „Kopiec a sprawa polska”. Jego ulubioną metodą są bowiem podróże w czasie, poszukiwanie w różnych epokach tączących je wątków albo rozważania, co by – na przykład – zrobił po 10 kwietnia premier Piłsudski. Nie chodzi jedynie o zabieg formalny. Historia według Nowaka jest bowiem sposobem posiadania tożsamości dla wspólnoty. A tożsamość musi być przeżywana bardzo konkretnie i osobiście, przechodzić z pokolenia na pokolenie.

„Polska znów musi się stać wielką ideą, najambitniejszym zadaniem, najważniejszym sporem. By taką ideą była, musimy odbudować poczucie dziedziczenia. Od własnej rodziny, domu, własnej genealogii poczynając, w nich szukając punktów stykowych z polską historią” – pisze autor w kończącym zbiór tekście „Pierwszeństwo ojczyzny”. Pozostawiając czytelnika z nadzieją, że nie z takimi strachami już Lachy sobie poradzą. □

Andrzej Nowak. „Strachy i Lachy”. Przemiany polskiej pamięci 1982–2012. Biały Kruk. 2012

Pozostała w nas niewola

rozmowa z Ks. bp Edwardem Frankowskim - b. kapelanem NSZZ „Solidarność” (1980–1992), biskupem pomocniczym przemyskim (1989–1992), biskupem pomocniczym sandomierskim (1992–2012), od 2012 biskupem seniorem (część I)

– Był Ksiądz Biskup zawsze wyjątkowo blisko ludzkich spraw i ich życiowych problemów. Czy na tym polega postęga biskupa?

Na przestrzeni dziejów były momenty, kiedy urząd biskupa był uważany bardziej za formę władzy i prestiżu niż jako wyraz postęgi. Dziś istnieje potrzeba, aby biskup był w sposób coraz bardziej wyraźny znakiem takiej wspólnoty miłości, której sam Kościół jest sakramentem w świecie, gdyż biskup jest sługą Ewangelii Jezusa Chrystusa dla nadziei świata, i cała postęga biskupa ukierunkowana jest na nadzieję. Wszystkim mamy głosić radość wiary. Nieść ludziom Ewangelię czyli Dobrą Nowinę to znaczy zawsze stawać blisko ludzkich spraw i ich życiowych problemów, wlewać nadzieję i dzielić się ewangeliczną radością z nimi.

– Księżo Biskupie, co robić, by Ewangelia Chrystusowa, była bez przeszkód słyszana, a jednocześnie słuchana, przez współczesnego człowieka?

Niestety we współczesnym świecie jest wiele „znaków czasu”, które usiłują przeszkodzić w szerzeniu Ewangelii Chrystusowej. Trzeba wymienić przynajmniej niektóre, najdotkliwiej i najczęściej występujące: 1) natrętny anonimowy ateizm praktyczny i obojętność religijną; 2) prozelityzm sekt i fanatyzm a nawet fundamentalizm religijny, które sprawiają, że znowu stajemy się Kościołem męczenników; 3) restrykcje wobec wolnego i otwartego wyznawania wiary w Chrystusa, choćby na przykładzie dyskryminacji mediów katolickich; 4) subiektywizm religijny i permissywizm moralny; 5) demoralizację życia publicznego; 6) nachalne i podstępne propagowanie „kultury śmierci” i nowe zagrożenia dla życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej

śmierci; 7) rozbijanie małżeństw, niszczenie rodzin; 8) zagrożenia młodzieży i dzieci iluzorycznymi mitami i pesymizmem; 9) coraz większe bezrobocie i biedę, ubóstwo i bogacenie się najbogatszych.

Wobec tak wielkich i licznych zagrożeń zewnętrznych i wobec własnych słabości, źródłem, które nas pobudza do kreatywności w postędze duszpasterskiej i do zdrowego optymizmu jest nasza chrześcijańska nadzieja, która ma początek w Chrystusie i jest udziałem w jego misterium paschalnym. Trzeba nam zafascynować się osobą Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelią, przyjmować Jego radykalne wymagania, odkrywać piękno chrześcijaństwa i wyzolić w sobie zapał misyjny. Należy wspomagać te osoby i środowiska, istniejące już wspólnoty i zrzeszenia katolickie, które w świecie zubożenia i cichej apostazji, są kreatywne. Ewangelia Chrystusa wymaga nawrócenia, które jest owocem naszych wysiłków wspartych łaską Bożą. Dlatego złe moce zawsze będą przeszkadzać w Jej głoszeniu, a jeszcze bardziej w życiu według Ewangelii.

Toteż w całym Kościele, w Ojczyźnie i wśród Polaków rozrzuconych po całym świecie, w Roku Wiary i w myśl nauki Soboru Watykańskiego II, zwłaszcza prac XIII Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Biskupów, trzeba podjąć dzieło nowej ewangelizacji. W pierwszej linii dzieła ewangelizacji powinni iść świeccy katolicy, którzy docierają do miejsc, gdzie duchowni, biskupi i księża, nie mają dostępu. Oni są pierwszymi ewangelizatorami w rodzinie, wobec swoich dzieci, w pracy zawodowej, w życiu publicznym, w kulturze, w gospodarce i polityce. Wielkie działania ewangelizacyjne mogą podjąć ruchy katolickie, w których wspólnie odnajdują sposoby i drogi głoszenia Ewangelii zupełnie nowe, zaskakujące, o wielkiej skuteczności. Należy ożywiać Ewangelią środowiska inteligentne, wspólnoty samorządowe i organizacje, by wyzwolone od faszystowskich kompleksów, odważnie świadczyły o Chrystusie Panu, i przemieniały je w ducha Ewangelii. Biskupi i kapłani niech zatroszczą się o formację katolików świeckich w duchu katolickiego nauczania społecznego, które ukazuje bezpośrednie konsekwencje obecności Ewangelii w życiu społecznym.

– Jest Ksiądz Biskup znany ze swego ofiarnego zaangażowania w sprawy społeczne. Jaka jest geneza tej postawy realizowanej przez całe kapłańskie życie?

Najwcześniejsze doświadczenia, które miały wpływ na moje zaangażowanie religijne i społeczne wyniosłem z domu rodzin-

nego i ze spotkania z księżmi, których Bóg postawił na mojej drodze życia - dziecięcego i młodzieńczego. W czasie zniewolenia komunistycznego większość rodzin w Polsce doznało wielkiej niesprawiedliwości.

Rodzina, w której wychowywałem się i wzrastałem była bardzo skromnie uposażona, gdyż ojciec pracując na kolei miał bardzo trudną i słabo wynagradzaną pracę. Księża proboszczowie i katecheci umożliwili mi lekturę prasy i książek nielegalnych, ukazujących prawdę o komunizmie i najnowszej historii oraz o okresie Polski niepodległej. Ale największy wpływ wywarł na mnie arcybiskup Ignacy Tokarczuk. Już w 6 roku mojego kapłaństwa posłał mnie do Stalowej Woli, z zadaniem tworzenia nowej parafii na obrzeżach miasta, przy Elektrowni. Skierował mnie też na stacjonarne studia pastoralne na KUL-u. Komunistyczne władze miasta głośno, że Stalowa Wola jest miastem socjalistycznym i nie pozwalały na dokończenie zatrzymanej budowy kościoła Matki Bożej Królowej Polski. Dążyły do wyburzenia tego co już zostało wzniesione (70% żelbetowej konstrukcji świątyni). Nie pozwoliły mi zameldować się i nie uznawały potrzeby założenia nowej parafii, którą mimo ich zakazu, utworzyłem zgodnie z zaleceniami Biskupa Ordynariusza. Zaledwiem słuchałem jego kazań i przemówień. Zawsze podkreślał, że zbawienie dusz jest naszym najwyższym obowiązkiem, że Boga trzeba bardziej słuchać niż ludzi, że prawo ubrane w pozory prawa jest bezprawiem. Zawsze wykazywał się wielką znajomością psychiki współczesnego człowieka, zasad życia społecznego, znajomością problemów obecnej epoki, znaków czasu, wielką wiedzą teologiczną, filozoficzną, humanistyczną. Imponował nam wyczuwaniem na zagadnienie praw człowieka oraz ludzi pracy. Otwarty był na twórcze kontakty z kapłanami i z ludźmi świeckimi zatroskanymi o Kościół i Ojczyznę. Zawsze podziwiałem jego odwagę mówienia prawdy i odwagę budowania nowych kościołów na terenie diecezji. Dzięki jego nieugiętej woli władze komunistyczne w 1968 roku pozwoliły na dokończenie budowy kościoła w Stalowej Woli. Podobnie było we wszystkich sytuacjach tworzenia nowych punktów katechetycznych, budowy nowych kościołów i zakładania nowych parafii.

Oprócz Ks. abpa Tokarczuka wielki wpływ wywarł na mnie Prymas Tysiąclecia, gdy w podobny sposób, wypowiedział władzom komunistycznym „non possumus”.

Dziedzictwo Vichy

Franciszek L. Ćwik

Francuski filozof i germanista, Cécile Desprairies opublikowała właśnie (październik 2012) książkę dotyczącą dziedzictwa Vichy we Francji.

Wynika z niej, że dowody osobiste, kupony restauracyjne, policja państwowa, specjalne siły policyjne tłumiące manifestacje (CRS) to instytucje powołane za czasów... kolaborującego z Niemcami reżimu Vichy.

Republika francuska po II wojnie światowej bazowała na wieloznacznym stwierdzeniu generała De Gaulle'a: «Francja potrzebuje wszystkich Francuzów». Był to rodzaj francuskiej grubej kreski. Pewnie dlatego De Gaulle nigdy nie krytykował otwarcie przeszłości, nigdy nie mówił o deportacji Żydów. W konsekwencji Francja po 1945 roku pozostała bardzo vichy-stowska. Wprawdzie, w listopadzie 1944 r. przywrócono republikańską legalność, likwidując ustawy dyskryminacyjne, ale bardzo szybko powrócono do niektórych dawnych praw, ustanowionych przez Vichy, dokonując w nich jedynie małego semantycznego makijażu. Najbardziej symbolicznym posunięciem jest wprowadzenie obowiązkowego dowodu tożsamości, ustanowionego przez Vichy dla kontroli populacji, zwłaszcza «obcokrajowców», wraz ze statym numerem ubezpieczenia zdrowotnego. Obecnie istnieje obowiązek posiadania przy sobie dowodu osobistego – dla wykazania swojej tożsamości, a staty numer Kasy Chorych dla osób urodzonych poza Francją (nawet jeżeli posiadają obywatelstwo francuskie) zaczyna się od cyfry 99.

W 1940 r. rząd Vichy tworzy Naczelną Izbę Lekarską, która rozpoczęła swoją działalność od spisu lekarzy żydowskich, wyrzucając ich z zawodu, denuncjując, pomagając w rozkradaniu ich gabinetów. Izba ta nie została po wojnie rozwiązana i była jeszcze przez kolejne 15 lat kierowana przez jej pierwszego przewodniczącego, twierdzącego, że «robił wszystko co

mógł dla ratowania Żydów». Tak samo nie tknięto utworzonych przez Vichy: Izby Architektów i Ekspertów Księgowych. Organizacje zawodowe miały zastąpić zlikwidowane przez rewolucję vichystowską związki zawodowe i partie polityczne. Pierwszym przewodniczącym Izby Architektów był Auguste Perret, projektant m.in. Teatru Champs-Élysées i Patacu Lena.

Przeprowadzany nad Sekwaną doroczny konkurs na «Najlepszego Pracownika Francji» utworzono w 1941 r., na wzór niemieckiego «Reichsberufswettkampf» (Zawodowy Konkurs Rzeszy). Najlepszym pracownikiem Francji «honoris causa» był Pétain. Teraz, «pierwszym, honorowym pracownikiem Francji» jest jej obecny prezydent.

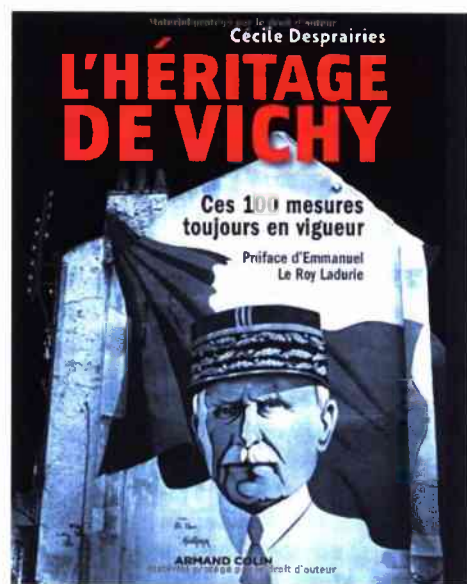
Narodowa rewolucja Pétaina zastępuje walkę klas komisjami socjalnymi. Vichy powołuje do życia, za pieniądze pobierane z catości sum przeznaczonych na wypłaty, wciąż istniejące, tzw. «Komitety Przedsiębiorstw». W ten sposób finansuje tzw. wioski wakacyjne, rozrywki dla rodzin i całą gamę różnych przedsięwzięć socjalnych. To za Vichy powstają pierwsze stołówki robotnicze i kupony restauracyjne, które funkcjonują jak kartki na żywność. Wtedy też utworzono „menu o stałej cenie”, co wynikało z restrykcji żywnościowych w czasie wojny. Wcześniej zamawiano dania tylko z karty restauracyjnej. Wiele przedsięwzięć socjalnych przypisuje się niestusznie Frontowi Ludowemu (Front Populaire). Generał De Gaulle pisał w swoich pamiętnikach, że «doktryny socjalne rewolucji narodowej, organizacje korporacyjne, umowy pracy, przywileje rodzinne, zawierały idee, które były interesujące».

Naziści byli bardzo uczuleni na problemy zdrowotne, dlatego Niemcy naciskali na Vichy, by wprowadził system kontroli populacji. W ten sposób powstały książeczki szcze-

pień, obowiązek szczepienia, instytucje lekarzy szkolnych i lekarzy pracy. Dopiero kilka lat temu zlikwidowano obowiązek posiadania odpowiedniego zaświadczenia lekarskiego przez osoby chcące zawrzeć związek małżeński. Pod wpływem niemieckim zmieniono nazwę narodowej drużyny rugby z „XIII” (nazwa zbyt angielska) na „XV”. Rząd Vichy upowszechnił uprawianie judo, narodowego sportu Japonii, alianta Niemiec. W 1943 r. uruchomiono w Val-d'Isère najszybszy na świecie wyciąg narciarski i utworzono zawód przewodnika górskiego. Wtedy też powstał pomysł budowy obwodnicy wokół Paryża i autostrady łączącej Paryż z Berlinem. W 1944 r. powołano do życia Wyższy Instytut Kinematografii. Jednym z pierwszym jego absolwentów był znany francuski reżyser, Alain Resnais.

Odpowiedzią na spadek urodzin było natomiast utworzenie Święta Matki. W tym też czasie powołano sędziów do spraw nieletnich i ośrodki zajmujące się resocjalizacją młodych przestępców.

Z pracy Cécile Desprairies widać, że Vichy i jego rola w historii Francji jest bardziej skomplikowana niż wynika to z propagandowych uogólnień, a francuska Republika nie przyznaje się, że czerpie z jego dorobku cętymi garściami. □

Tajemnicza śmierć świadka katastrofy smoleńskiej

Nie żyje Remigiusz Muś, który nasłuchiwał korespondencję z „Korsarzem” 10 kwietnia 2010 r.

Zona Remigiusza Musia odnalazła zwłoki męża w piwnicy z ich bloku w Piasecznie. Ciało chorążego było powieszona na linie żeglarskiej. Żona odcięła linę i poinformowała policję. Na podstawie oględzin zwłok prokurator nie stwierdził udziału osób trzecich. Jedyne ślady, jakie znaleziono na ciele chorążego to bruzda wisielcza. Nie znaleziono też listu pożegnane. Prokurator zdecydował o transporcie zwłok do Zakładu Medycyny Sądowej w Warszawie. Ma odbyć się sekcja zwłok, która może pomóc w wyjaśnieniu śmierci Musia.

Chorąży Remigiusz Muś był technikiem pokładowym z samo-

lotu, Jak-40, który lądował w Smoleńsku bezpośrednio przed katastrofą prezydenckiego samolotu. Chorąży prowadził nastuch korespondencji i jeszcze na kilka minut przed katastrofą ostrzegat załogę Tu-154M o pogorszeniu widoczności do 200 metrów. Był jednym ze świadków katastrofy TU-154M. Jego relacje przeczyły oficjalnym ustaleniom. Zeznał między innymi, że tuż przed katastrofą prezydenckiej maszyny słyszał dwa wybuchy, a także, że kontroler lotów smoleńskiego lotniska sprowadzał samolot na niebezpieczną i niedopuszczalną w tych warunkach wysokość 50 metrów. □

Les acteurs de l'indépendance

Plusieurs personnalités polonaises sont considérées comme les acteurs principaux de l'indépendance de la Pologne en 1918.

Le premier – et s'il ne devait y en avoir qu'un, ce serait lui, l'unique –, c'est Józef Piłsudski. C'est lui l'artisan du retour à l'indépendance et il en est le symbole. Personne ne lui conteste son rôle ni ses mérites dans la renaissance de la Pologne et dans la consolidation de l'État polonais. Né en 1867 dans la région de Wilno, alors sous domination russe, Piłsudski est un homme d'action qui a parcouru un long chemin avant d'arriver au pouvoir. Élevé dans la tradition patriotique, il milite dans différentes organisations d'opposition au régime impérial. Suite à un attentat contre le tsar en 1887, il est déporté en Sibérie jusqu'en 1892. Il rejoint le parti socialiste polonais (PPS), au sein duquel il soutient la tendance nationaliste qui prône le retour à l'indépendance de la Pologne, ce qui le démarque du nationaliste Roman Dmowski qui aspire plutôt à une Pologne autonome dans le cadre de l'empire. La ligne nationaliste de Piłsudski finit par provoquer une rupture au sein du parti socialiste avec ses opposants internes. En 1908, il réorganise les groupuscules armés qu'il avait créés quelques années plus tôt. Ils seront la base des légions polonaises qu'il forme dès le début de la Première Guerre mondiale. Auxiliaires de l'armée autrichienne, les légions se battent contre les Russes, mais lorsque Piłsudski refuse de faire allégeance à l'empereur, il est emprisonné à la forteresse de Magdebourg en juillet 1917. Il est libéré le 9 novembre 1918 ; le 10, il arrive à Varsovie et le 11, le jour où l'armistice est signé marquant la fin des combats de la Première Guerre mondiale, le Conseil de Régence lui confie le commandement de l'armée. La Pologne est devenue indépendante. À côté de l'homme d'action, Piłsudski a aussi été un penseur politique qui a fait l'admiration du général de Gaulle et qui

n'a pas été sans l'influencer dans sa propre pensée. On dit même en Pologne que la constitution de 1958 de la Ve République s'inspire de celle de Piłsudski.

Le deuxième acteur de l'indépendance de la Pologne, c'est sans conteste Roman Dmowski, le rival politique de Piłsudski. Né en 1864 à Varsovie, il fait des études de biologie et milite dans des organisations nationalistes. En 1897, il crée le parti national-démocrate (ND). Il est élu par deux fois à la Douma russe. Avec les deux livres qu'il a écrits, *Les pensées d'un Polonais*

partisan d'une Pologne unitaire avec un État national dans lequel les minorités devaient s'assimiler, alors que Piłsudski cherchait à construire un État multinational à l'exemple de la Pologne d'autrefois.

Le troisième personnage lié à l'indépendance de la Pologne est Ignacy Paderewski. Né en 1860 à Kuryłówka en Podolie, il est avant tout un musicien avant d'être un homme politique. Il entre au conservatoire de Varsovie en 1872 et, à sa sortie, il enseigne la musique. Plus tard, en 1881, il étudie la composition à Berlin. Il commence à donner

des concerts de piano à partir de 1887. Il est reconnu par le public et devient célèbre dans le monde entier. Il s'installe en Suisse en 1897 où il achète une propriété à Morges. En 1910, il fait un don pour la construction d'un monument commémorant la victoire des Polonais contre les chevaliers teutoniques à Grunwald. Au début de la

Première Guerre mondiale, avec Henryk Sienkiewicz, il crée une organisation destinée à venir en aide aux victimes en Pologne. Il se rend aux États-Unis pour la représenter et récolter des fonds. En 1917, il rencontre le président Wilson, auprès de qui il plaide la cause de son pays en lui remettant un mémoire. Celui-ci sera à l'origine du treizième des quatorze points évoqués par le président américain dans son discours au Congrès en janvier 1918. Paderewski représente également le Comité national polonais de Dmowski et envoie des volontaires polonais se battre en France. En janvier 1919, il devient Premier ministre et ministre des Affaires étrangères. À ce titre, il participe à la conférence de Paris et signe le traité de Versailles avec Dmowski. Il quitte ses fonctions à la fin de l'année et représente encore son pays, pendant deux ans, à diverses conférences internationales, avant de reprendre sa carrière de pianiste. □

moderne (1903) et *L'Allemagne, la Russie et la question polonaise* (1908), il se pose en théoricien du nationalisme polonais, la national-démocratie, dont l'idéologie est encore présente dans la Pologne d'aujourd'hui. En ce qui concerne le retour à l'indépendance de son pays, il la voit basée sur une coopération avec les Russes contre les Allemands. En 1915, il se rend en Europe occidentale où il fait du lobbying en faveur de la Pologne dans les capitales. À Paris, en 1917, il crée le Comité national polonais dans lequel on trouve Ignacy Paderewski. Le Comité est considéré par les pays occidentaux comme le représentant des Polonais œuvrant à la reconstruction de leur État. C'est sous son égide qu'a été créée en France l'Armée bleue qui sera commandée par le général Haller. En 1919, délégué par Piłsudski, Dmowski représente la Pologne à la conférence de paix de Paris et signe, avec Paderewski, le traité de Versailles. Il était

Akcja: www.ziarenkodoziarenka.pl

Ludzie chorzy psychicznie i w podeszłym wieku nie mają zbyt wielu przyjaciół. Dzięki niniejszej akcji pragniemy dokończyć modernizację naszego Domu pomocy społecznej.

Potrzebny jest taki właśnie Dom.

Dom Pomocy Społecznej w Nysie, przyjazny osobom chorym psychicznie – pragniemy, aby taki był. Nasza internetowa akcja pomocy: www.ziarenkodoziarenka.pl trwa, aby pomóc dokończyć ostatni już etap modernizacji.

Przez ostanie 5 lat dom był nieustannie remontowany, by uchronić go przed likwidacją, a tym samym zapewnić bezpieczne i dobre warunki życia osobom, które często znalazły się w nim nie z własnego wyboru. Najważniejszy dla nas jest człowiek, człowiek chory, niepełnosprawny. Wszystko jest robione z myślą właśnie o nim, by mógł doświadczyć ciepła, życzliwości, bezpieczeństwa, intymności.

W akcji: www.ziarenkodoziarenka.pl, szukamy wsparcia osób, które mogą pomóc, osób wrażliwych na niezawiniony los ludzi chorych psychicznie. Będziemy Wam bardzo wdzięczni.
s. Pia Daniela Dybek

Pozostała w nas niewola

ciąg dalszy ze str. 9

Wreszcie olbrzymie znaczenie dla Polski i dla mnie miał wybór kard. Karola Wojtyły na papieża i jego pierwsza pielgrzymka do diecezji przemyskiej w 1991 r. Wszyscy usłyszeliśmy z jego ust słowa o biskupie Tokarczuku „Sam miałem sposobność podziwiać z bliska Twą biskupią działalność. Nieraz byłem tu zapraszany z Krakowa, jak choćby przy poświęceniu monumentalnej świątyni w Stalowej Woli. Na przestrzeni lat twego postępowania stałeś się wobec Kościoła i społeczeństwa walczącego o swe suwerenne prawa rzecznikiem, świadkiem i autorytetem”. Wyjątkowe znaczenie dla mojej postawy i postępowania miało to, że Abp Tokarczuk konsekrował mnie na swego biskupa pomocniczego w 1989 r., w kościele parafialnym, w którym od 14 lat byłem proboszczem. Również duży wpływ na moje zaangażowanie społeczne miał KUL i studia pastoralne. Najradośniej wspominam moje serdeczne więzi z ludźmi pracy, którzy czerpiąc siły z Ewangelii i korzystając z naszej duszpasterskiej pomocy mogli realizować swoje szlachetne ideały we wspólnotach rodzinnych, związkowych, sąsiedzkich, zawodowych i innych. Ich wdzięczność była zawsze ogromna, na przykład w podejmowanych pracach przy budowie „nielegalnych” w PRL-u obiektów parafialnych.

Do historii Stalowej Woli - miasta i huty - 26 sierpnia 1988 r. przeszedł, jako dzień zwycięstwa nad komunistycznym reżimem, a Eksceleńcja został później obwołany Biskupem „Solidarności”. Co z tamtych chwil pozostało do dzisiaj?

26 sierpnia 1988 r., czyli uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, pozostanie w naszej pamięci dniem zwycięstwa Matki Bożej. W Polsce strajki sierpniowe, te z 1988 r., właśnie wygasły, i taki sygnał, na grypsie napisany, otrzymałem od strajkujących w Hucie Stalowa Wola. Natychmiast odpisałem, że odprawię więc dla strajkujących Mszę św. przy bramie Huty, po wyjściu ludzi z pracy czyli po godz. 15. Aby nie dopuścić do tej Mszy św., ówczesni, komunistyczni decydenci nie wystali po robotników zakładowych autobusów, a tym którzy przyjechali pociągiem, i pracującym w Hucie, ogłoszono dzień wolny. Robotnicy przybyli do kościoła i opowiedzieli co się stało. Uznaliśmy to za znak, że Matka Boża Częstochowska nam pomoże. Natychmiast uformowaliśmy procesję z kościoła do Huty, przebiliśmy się przez kordony milicji i między ich samochodami, „spieszonym” krokiem, dotarliśmy przed bramę zakładu. Wtedy pod bramą - wewnątrz Huty - zgromadzili się również wszyscy straj-

kujący. Odprawiliśmy Mszę św. z homilią, w której dziękowaliśmy Matce Bożej za ten wolny dzień w Jej święto. Po Mszy św. strajkujący otworzyli bramy księżom ze wszystkich parafii stalowowolskich. Pokazali nam miejsca okupacji zakładu. Pomodliliśmy się i zostawiłem w zakładzie swoich wikariuszy do końca strajku, tj. do 1 września 1988 r. W tym dniu na wezwanie Lecha Wałęsy, z dużym oporem, ale...wstrzymano strajk i w olbrzymim pochodzie protestującym z Huty, wraz z mieszkańcami miasta i okolic, w liczbie kilkadziesiąt tysięcy ludzi, przybyli do kościoła Matki Bożej Królowej Polski, gdzie powiedziałem: „Nielegalną Solidarność wita nielegalny proboszcz”. Przed północą wszyscy uczestniczyli w Mszy św.

W Stalowej Woli wszyscy, którzy tworzyli nielegalne struktury związkowe mieli azyl na plebanii, a w kościele wierni na bieżąco byli informowani o losach strajkujących. Otrzymywali pomoc zagraniczną od związkowców z Belgii i z innych krajów. Otrzymywali pisma i „bibułę”. Tak było od początku, gdy w Stalowej Woli powstała na plebanii pierwsza myśl tworzenia NSZZ „Solidarność”. Twórców „Solidarności” wspomagali wykładowcy z KUL-u, którzy formowali związkowych działaczy.

Dość szybko wyszliśmy z czerwonej niewoli, jak naród wybrany, pod wodzą Jana Pawła II – współczesnego Mojżesza. Przeszliśmy przez Morze Czerwone komunizmu, ale – jak mówił Ks. kard. S. Wyszyński – niewola z nas wychodzić będzie jeszcze bardzo długo i powoli. Aż 40 lat trzeba było żyć na pustyni, aby wyzwolić się z niewoli ducha.

Niestety pozostała w nas niewola, czyli niewolniczy stosunek do Ojczyzny, do pracy, do Kościoła. Bez odpowiedzialności, bez zaangażowania, wśród ciągłych roszczeń i wzajemnych oskarżeń czy podziatów. Odzyskanie wolności było tylko otwartą szansą, którą ogromnym wysiłkiem obywatelskim i chrześcijańskim konsekwentnie należało zagospodarować, jak dobry gospodarz zagospodarowuje z wielką starannością, i dzięki łasce Bożej, swoją przestrzeń, na której jest gospodarzem. Podobnie trzeba myśleć o Ojczyźnie, jak gospodarz, a nie jak myślą niewolnicy, którzy „gryzą ręce tym, którzy im kajdany zdejmują”. □

Koniec części pierwszej...

Zmarł Wojciech „Harry” Dąbrowski

Nie żyje bezdomny, który głodował przed Urzędem w Gdańsku. 25 października zmarł Wojciech „Harry” Dąbrowski, który w ramach protestu przeciw eksmisji, przez półtora miesiąca mieszkał w namiocie i głodował przed

Urzędem Miejskim w Gdańsku. Dąbrowski został wyeksmitowany z mieszkania, w którym mieszkał razem z chorą żoną.

Akcję protestacyjną rozpoczął na początku sierpnia 2012 nieopodal Urzędu Miejskiego. Rozłożył namiot, przestał

spożywać posiłki. Przyjmował jedynie płyny. Dąbrowski, który utrzymywał, że jest profesorem historii sztuki protestował, ponieważ z sierpnia wyeksmitowano jego schorowaną żonę z mieszkania komunalnego. □

Zatrzymanie w Opolu

25 października, późnym wieczorem policja zatrzymała kobietę, która zalegała z płatnością 2,3 tys. (ok 600 €) zł grzywny. Kobietę zatrzymano w jej mieszkaniu, na oczach dwójki małych dzieci.

Kobieta zalegała z płatnością kary, którą kilka lat temu wymierzył jej Urząd Kontroli Skarbowej za złe wystawienie rachunku w kwaciarni. Dług nie został uregulowany po tym, jak kwaciarnię przejął, a potem zadłużył mąż kobiety, który następnie wyjechał za granicę, gdzie związał się z inną kobietą.

W czerwcu 2011 roku kobieta dostała pismo, w którym poinformowano ją, że odstąpiono od egzekucji, bo opolanka

nie pracuje, nie ma majątku, który można zlikwidować, więc komornik nie może ściągnąć długu. Teraz kobieta pokazała pismo funkcjonariuszowi, ale ten dysponował nakazem sądowym. Około północy mieszkankę Opola odwieziono do izby zatrzymań. Jej dzieci: 2-letnia Julia i 6-letni Kuba, trafiły do pogotowia opiekuńczego.

– Takie mamy dzisiaj państwo, takie jest państwo Tuska. Kiedy dojdzie do końca tego państwa, to tego rodzaju praktyki się skończą – powiedział Jarostaw Kaczyński w rozmowie z TVN24. – Państwo okazuje się bezwzględne i okrutne wobec błażej sprawy i pozwala na Amber Gold – dodał. Prezes PiS podkreślił też, że to nie pierwszy przykład „bezwzględności wobec ludzi słabych”. □

Episkopat chce rozmów z MEN

Niepokój o losy nauczania religii w szkole wyraziła po raz kolejny Komisja Nauczania Katolickiego Episkopatu Polski, której przewodniczy bp Marek Mendyk.

Wobec braku reakcji Ministerstwa Edukacji Narodowej na wielokrotne domaganie się przez Kościół przywrócenia zapisu sytuującego religię/etykę w ramowym planie nauczania, Komisja wyraziła niepokój o dalsze losy nauczania religii w szkole. Komisja apeluje o wznowienie rozmów z przedstawicielami Ministerstwa Edukacji Narodowej i wpisanie tego przedmiotu do ramowego planu nauczania. Wbrew zapewnieniom MEN, z samorządów napływają sygnały, że umieszczenie religii jedynie w szkolnym, a nie w ramowym planie nauczania, zmienia jednak jej status i może skutkować np. próbami wprowadzania odpłatności za nauczanie religii. Liczne wyjaśnienia i komunikaty ze strony MEN w tej sprawie nie są dla samorządów wiążące, ponieważ w odróżnieniu od rozporządzeń nie są one aktami prawnymi. Komisja Wychowania Konferencji Episkopatu Polski zdecydowanie domaga się nowelizacji rozporządzenia MEN.

Komisja z niepokojem odnotowała odkładanie w czasie decyzji MEN o możliwości zdawania egzaminu maturalnego z religii, jako przedmiotu dodatkowego przez młodzież, która wyraża taki zamiar. Przypomniano, że ze strony Kościoła zostały już dawno spełnione wszystkie formalne warunki włącznie z przeprowadzeniem pilotażu, co tym bardziej czyni niezrozumiałym brak pozytywnej decyzji ze strony Ministerstwa. Sprawa jest pilna, ponieważ w obecnym roku szkolnym do szkół ponadgimnazjalnych wchodzi nowa Podstawa Programowa, czego skutkiem będzie zdawanie matury według nowych zasad w 2015 roku. Ważnym argumentem za przyznaniem młodzieży prawa do zdawania matury z religii jest fakt prowadzenia na uczelniach publicznych studiów z teologii katolickiej, a także wysoka frekwencja uczestników zajęć z religii oraz duże zainteresowanie tematyką religijną wyrażające się choćby licznym udziałem w organizowanej corocznie Olimpiadzie Teologii

Katolickiej (16 – 18 tys. młodych ludzi).

Podczas posiedzenia kontynuowano dyskusję nad ujednoczeniem praktyki przygotowania do I Komunii św. i do sakramentu bierzmowania w diecezjach polskich. W niedługim czasie zostanie opracowana instrukcja w tej sprawie.

Podjęto temat I Narodowej Pielgrzymki Katechetów na Jasną Górę z okazji Roku Wiary, która odbędzie się 29 września 2013 r. Szczegółowe informacje zostaną przekazane na początku 2013 r. □

W imieniu Komisji
Ks. Marek Korgul

Świat milczy - Ty działaj!

ciąg dalszy ze str.5

Po rewolucji chrześcijanom o wiele trudniej jest niż wcześniej, za czasów reżimu prezydenta Mubarak, otrzymać pozwolenie na budowę czy remont kościoła, domu zakonnego czy odnowienie jakiejś instytucji. Warto przypomnieć, że za poprzedniego reżimu wymagany był osobisty podpis prezydenta. To wszystko sprawia, że codzienne życie chrześcijan staje się bardzo trudne.

Obecna sytuacja w kraju faraonów sprawia, że chrześcijanie już nie tylko czują się, ale rzeczywiście zepchnięci zostali na marginesie społeczeństwa i traktowani są, jako obywatele drugiej kategorii.

Od stycznia 2011 docierają do naszej ojczyzny informacje o zamachach, podpaleniach i dewastacjach chrześcijańskich świątyń. O planowych atakach i strzelaniu do chrześcijan pod osłoną nocy. O niszczeniu i burzeniu domów i wiosek należących do chrześcijan. Te informacje niepokoją, jednakże, co dziwne nie powodują reakcji opinii międzynarodowej. Sytuacja ta sprawia, że możemy mówić o krwawych prześladowaniach w Egipcie.

Życie chrześcijan w Egipcie jest odzwierciedleniem sytuacji chrześcijan w niemal całej Afryce. Niestety, w wielu krajach islamskich można usłyszeć dzisiaj głosy, że chrześcijanie są największym wrogiem, który staje na przeszkodzie do przywrócenia przez fundamentalistów Imperium Muzułmańskiego. Dlatego też radykalni muzułmanie chcą „oczyszczenia” ich krajów z chrześcijan. Fanatycy działają według hasła „Islam jest odpowiedzią dla każdego człowieka”. Ten, któremu to nie odpowiada ma opuścić kraj bądź poddać się różnym formom represji jak np. specjalny podatek dla chrześcijan.

Radykalny Islam posiada jeden cel – cały świat powinien stać się muzułmański, stąd przy pomocy wszelkich metod radykalni muzułmanie starają się ten cel osiągnąć.

Smutnym przykładem tego procesu jest Irak, któremu poświęcony był dzień solidarności przed dwoma laty. W 2005 r. Irak przyjął nową konstytucję, która ogłasza islam „religią urzędową” oraz stanowi, że „żadna ustawa nie będzie mogła być uchwalona, jeśli pozostaje w sprzeczności z islamskim prawem”. Do 2012 roku Irak opuściło ponad 800 000 chrześcijan. Ufamy, że Egipt nie pójdzie tą drogą. Choć wybory prezydenckie z czerwca br pokazują inaczej. Egipt zamieszkuje blisko 12 mln chrześcijan. To 15% całego społeczeń-

stwa. Jeśli dojdzie do exodusu – masowego opuszczania Egiptu przez chrześcijan, to gdzie ci ludzie znajdą dom? Dookoła Egiptu są kraje z podobnymi aspiracjami jak Egipt, Irak, Sudan, Liban, Syria, Iran.

To, co daje nadzieję, to fakt, że chrześcijanie w tak trudnych warunkach żyli tam od stuleci. Chrześcijaństwo wzrastało w tym rejonie na krwi męczenników, których – niestety – i dzisiaj nie brakuje. Można postawić pytanie, skoro przez tyle wieków chrześcijaństwo radziło sobie w tym rejonie świata, to, dlaczego teraz mamy się obawiać?

Odpowiedzią niech stanie się przykład Turcji: jeszcze 100 lat temu 24% mieszkańców stanowili chrześcijanie. Dzisiaj statystyki podają 0,2 %!!! Niektórzy nawet twierdzą, że mniej.

Czy Betlejem, gdzie jeszcze 25 lat temu 50% mieszkańców stanowili chrześcijanie, dzisiaj już tylko niecałe 20%.

Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym chce zachęcić nas do gorliwej modlitwy za wszystkich chrześcijan doświadczających prześladowań na świecie – a jest ich obecnie blisko 300 mln. Oni potrzebują naszej solidarności. Polska odzyskała Niepodległość po 1989 r. także dlatego, że chrześcijanie na zachodzie modlili się za nas. Papieskie Stowarzyszenie Pomoc Kościołowi w Potrzebie organizowało czuwania modlitewne za nas, doświadczających reżimu. Dzisiaj my możemy się modlić za tych, którzy cierpią z powodu wiary w Jezusa Chrystusa.

Dzień Solidarności to także konkretny gest miłości. Wrzucony dziś grosz do puszek przy wyjściu z kościoła zostanie zamieniony na ubranie, posiłki, lekarstwa, szkoty, szpitale, wykopane studnie, zorganizowane obozy dla chrześcijańskich uchodźców szukających schronienia przed przemocą w sąsiednich krajach, kościoły, aby chrześcijanie pomimo prześladowań mogli żyć godnie.

11 listopada jest dla nas dniem ogromnej radości. Cieszymy się wolnością i niepodległością naszej Ojczyzny. Dziedzictwa wypracowanego przez pokolenia. W różnych kolejach naszej historii chrześcijanie z wielu krajów świata łączyli się z nami w modlitwie i materialnej pomocy. Dzisiaj my możemy działać. Wobec prześladowań chrześcijan w Egipcie na ziemi faraonów świat milczy – ty działaj!!! □

ks. dr Waldemar Cisto
Dyrektor Sekcji Polskiej

Polska oczami Castiglioniiego

Jolanta Baretkowska

Fragment mapy Polski. Polski, którą utożsamia kobieta. Kobieta piękna o regularnych rysach, ale o twarzy niezwykle smutnej, po której spływa krwawa łza.

Autorem tego poruszającego a zarazem pięknego wizerunku z plakatu, który prezentujemy na okładce w "Galerii GK", jest Luigi Castiglioni, pochodzący z tej samej rodziny co papież Pius VIII (1761-1830).

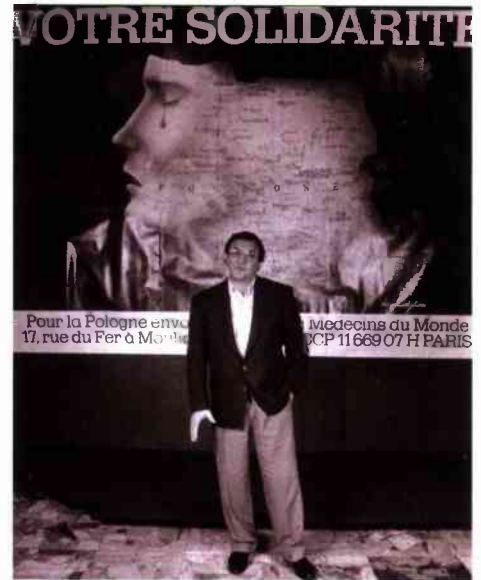
Plakat zatytułowany „Votre solidarité” powstał dokładnie trzydzieści lat temu, w 1982 r., dla stowarzyszenia „Médecins du Monde”. Nawiązuje do najtrudniejszych lat Polski powojennej, do Stanu Wojennego. Czarnobiata tonacja przyciąga uwagę każdego widza. Ktoś porównał ten, przedstawiający mapę Polski plakat do „Guerniki” Picassa.

Luigi Castiglioni, rodowity mediolańczyk, przyjechał nad Sekwanę po raz pierwszy w latach sześćdziesiątych, na wernisaż swojej wystawy, i osiadł tu na stałe. Właśnie tutaj stworzył najważniejsze swoje dzieła.

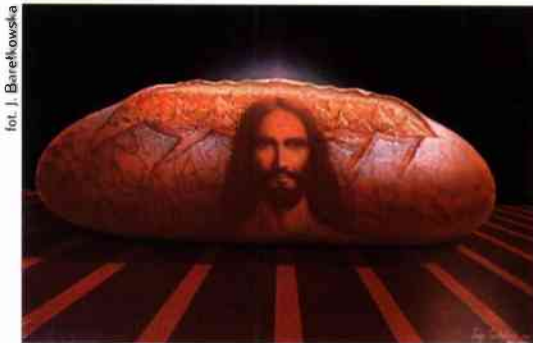
Malując, słuchał codziennie radia i w ten właśnie sposób był „na bieżąco” wydarzeń w Polsce. Pracując nad okładkami do prestiżowych francuskich tygodników (L'Express, Le Point) przeżywał wydarzenia sierpniowe 1980 roku nad Wisłą. Zaś w kilkanaście miesięcy później wprowadzenie przez juntę Jaruzelskiego stanu wojennego. Dowiedział się też o organizowaniu pomocy dla Polski, a będąc bardzo wyczulonym na szerzące się w świecie zło, zaczął zastanawiać się, jak on osobiście mógłby Polsce pomóc? I właśnie wówczas, pod wrażeniem dramatycznych doniesień z Warszawy, stworzył swój polski plakat. W ten sposób solidaryzował się z Polakami. W parę miesięcy później, wraz z plakatem, pojawił się w Polsce, u Lecha Wałęsy. Towarzyszył mu francuski lekarz ze stowarzyszenia „Médecins du Monde”, późniejszy, m.in., minister spraw zagranicznych, Bernard Kouchner.

Do Polski Castiglioni powracał później jeszcze kilkakrotnie, m.in. na wernisaż swoich plakatów w Muzeum Plakatu w Wilanowie. W spotkaniu uczestniczył wówczas kard. Józef Glemp. Ale prace Castiglioniiego można znaleźć i w miejscach ogólnie dostępnych. Zafascynowany renesansowym malarstwem Rafaela Santi (którego wystawę możemy oglądać w Luwrze do połowy stycznia 2013 r.), ozdobił na przykład portal kościoła Saint Nicolas w podparyskim Maisons-Laffitte. Do najwybitniejszych dzieł o tematyce religijnej, tak ważnej dla artysty, należy obraz „Ecce Panis”. Na bochenku chleba artysta przedstawił wizerunek Chrystusa.

W przyszłym roku jesienią, w 10 rocznica śmierci artysty, w Warszawie otwarta zostanie ekspozycja plakatów Luigi Castiglioniiego. □

L. Castiglioni przed plakatem „Votre Solidarité”

Ecce Panis

Luigi Castiglioni i kard. Glemp (wrzesień 1989) – © Tersilia Castiglioni

„Pour l'Éternité”

„Flash moby” w obronie małżeństwa i rodziny

Przeciwko zapowiadanej przez francuski rząd legalizacji związków jedнопłciowych protestowano 23 października jednocześnie w 75 miastach Francji.

Wydarzenia zorganizowane przez stowarzyszenie „Alliance Vita” przybrały formę barwnych „flash mobów” w popularnych i często uczęszczanych miejscach, przykuwając uwagę przechodniów i mediów. W każdej z lokalizacji grupa męskich uczestników ubrana na czarno i grupa kobiet ubrana na biało dzieliły się w symbolicznym geście podkreślającym, że każde dziecko potrzebuje matki i ojca. Wzniesiono wypisane na różowym tle hasło: „Tatusiu, mamusiu, nie mówcie dzieciom kłamstw”. Grupy symbolizujące ojców i matki pomagały wydostać się z gniazda i stawić pierwsze kroki postaci przypominającej ptaka – mającego być symbolem nowonarodzonego dziecka. Podczas tych działań

słuchać było słynny hit z lat 60. w wykonaniu Joe Dassin „Tout bébé a besoin d'une maman” (Każde dziecko, by być kochane potrzebuje mamy) oraz szlagier grupy Abba „Mamma mia”.

Przed największym w Europie centrum biznesowo-handlowym „La Défense” w Paryżu większość przechodniów zwróciła uwagę na wydarzenie. Gdy młodzi ludzie rozdawali im broszury, informujące o przestaniu, 80% odnosiła się do niego pozytywnie – zauważa francuski korespondent portalu LifeSiteNews. W Paryżu w wydarzeniu udział wzięło co najmniej 1,5 tys. ludzi, w Lyonie – 600, w Rennes – 400, w Bordeaux – 400, w Tuluzie – 200.

Głównym przestaniem pomysłodawców

akcji było to, że mówienie dziecku, że może mieć dwóch tatów lub dwie mamy to okłamywanie go. „Dzieci mają prawo znać swoje pochodzenie, mają prawo do tatusia i mamusi, a nieszanowanie tego w przypadku, gdy już cierpią z powodu sieroctwa, to kolejny akt znęcania się nad nimi” – wyjaśnia Tugdual Derville z „Alliance Vita”.

Abp Lyonu Kard. Barbarin, oświadczył niedawno, że wprowadzenie tzw. małżeństw homoseksualnych to prosta droga do legalizacji poligamii i kazirodztwa. Duchowny stwierdził, że rządowe plany oznaczają niszczenie społeczeństwa i pociągną za sobą wiele negatywnych konsekwencji. □

za KAI

KRZYŻÓWKA NA 11 LISTOPADA

PROPONUJE: M.D.

Poziomie: A-6. Nasza Ojczyzna – Matka. B-1. Bardzo gorąca ciecz, wrzątek, war. B-11. Suchy, zimny wiatr nad Morzem Śródziemnym. C-5. „...z ogniem źle się kończy” – powiada polskie przysłowie. D-1. Wigor, werwa, animusz, entuzjazm. D-13. Jaskrawe, mocne światło, potysk. F-1. Struś amerykański. F-13. Część stroju liturgicznego. H-1. Berbeć, brzdąc, dzidzius. H-13. Sytuacja bez wyjścia, marazm, J-1. Antonim strat. J-13. Czótno, krypa, łajba. K-7. Stan w jakim znajdowała się Rzeczpospolita Polska od 1795 do 1918 roku. L-1. Roman... (1864 – 1939) – działacz niepodległościowy, delegat Polski na konferencję paryską w 1919 i sygnatariusz Traktatu Pokojowego w Wersalu w 1919 roku. L-13. Płynię przez Kraków. Ł-7. Ósmak – dawna jednostka pojemności.

Pionowo: 1—A. Wysokie, bujne zarośla złożone z chwastów, ostów i topianów, występujące na stepach ukraińskich (czytaj: „Stepy Akernańskie” A. Mickiewicza; w j. ukraińskim *бур'яни*). 2-F. Maksymy, porzekadła, złote myśli. 3-A. Narzędzie chirurgiczne niezbędne przy trepanacji czaszki. 4-J. Mata czarna. 5-B. Józef Klemens... (1867 – 1935), działacz niepodległościowy, Naczelnik Państwa 1918 – 1922. 7-A. Płynię przez Wrocław. 7-J... Europejska. 9-A. Meritum, sedno, treść. 9-J. Imię poprzedniego prezydenta RP. 11-A. Kończy modlitwę. 11-J. Ziemia uprawna. 13-D. Imię obecnego prezydenta RP. 14-A. Typ ptaskiej wyspy koralowej. 15-H. Podwyższenie dla mówcy, recytatora, 16-A. Stolica nad Wisłą. 17-H. Niemiecki obóz jeniecki. □

Litery z pól ponumerowanych utworzą rozwiązanie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----

Rozwiązanie krzyżówki z numeru 34/2012 GK: ORDER ORLA BIAŁEGO.

Pionowo: elegia, starzec, pułkownik, baśnie, ubranko, lawenda, Kair, bicz, staw, Anna, kawa, Zama, miat, trio, lont, tuczywo, skandal, rymarz, Szczerzec, astenik, arnika; **Pionowo:** Komisja, liana, amant, generał, Eden, apelant, Aralsk, stawa, kotacz, Bośnia, wicher, antaba, dysza, skurcz, zaborca, aura, Salomon, zenit, nurek, Chorwat □

GŁOS WOKÓŁ SPORTU

Bogdan Usowicz

☺ Warszawskie kluby Legia i Polonia znalazły się na szczycie tabeli ekstraklasy. Piast Gliwice prowadził po pół godzinie gry na Łazienkowskiej 2:0, ale Legia strzeliła 3 gole i zdobyła 3 punkty. Legia pozostaje bez porażki i ma 4 pkt. przewagi nad drugą Polonią i trzecim Lechem. Wyniki 9 kolejki: Podbeskidzie Bielsko-Biała – Lechia 2:3, Widzew – Wisła 1:2, Korona Kielce – Pogoń 2:1, PGE GKS Bełchatów – Polonia 0:5, Lech Poznań – Jagiellonia Białystok 0:2, Śląsk Wrocław – KGHM Zagłębie Lubin 0:2.

☺ W 1 lidze Flota nadal niepokonana i ma 7 pkt przewagi nad Termalikiem i 8 nad Cracovią. Wyniki 14 kolejki: Olimpia Grudziądz – Zawisza Bydgoszcz 1:0, Termalica Bruk-Bet Nieciecza – Kolejarz Stróże 4:2, Flota Świnoujście – Bogdanka 3:1, Polonia Bytom – Cracovia 1:3, Sandecja – Warta 0:1, GKS Tychy – ŁKS 3:1, Okocimski KS Brzesko – Stomil Olsztyn 3:3, Arka – GKS 1:2.

☺ Zbigniew Boniek zdobył 61 głosów i został prezesem PZPN. Nowak, Kosecki, Koźmiński, Biszof i Bednarek wiceprezesami. Wszyscy się cieszą, ale warto zwrócić uwagę na brak własnego zaplecza nowego prezesa, jego chimeryczność (krótki epizod z posadą trenera kadry, która mu się szybko znudziła) i, pomimo światowego obycia, brak zwykłego doświadczenia w osobistym zarządzaniu.

☺ Borussia Dortmund pokonała Real Madryt 2:1 w 3. kolejce piłkarskiej Ligi Mistrzów, a pierwszą bramkę dla niemieckiej drużyny zdobył Lewandowski. To drugie trafienie polskiego napastnika w tej edycji.

☺ Korona Kielce ma kolejnego sponsora. Bezterminową współpracę z kieleckim klubem podpisała Kopalnia Wapienia Morawica.

☺ Amerykanka Serena Williams wygrała z Rosjanką Szarapową 6:4, 6:3 w finale kończącego sezon tenisowy turnieju Masters – WTA Championships w Stambule. O sukcesie może mówić także Agnieszka Radwańska, która doszła do półfinału, w którym przegrała ze zwyciężczynią całego turnieju Sereną Williams 2:6, 1:6. Radwańska wygrała na korcie w 2012 r. 3 851 542 \$, co daje jej czwarte miejsce na liście najlepiej zarabiających tenisistek w tym sezonie. Liderką finansów jest Azarenka, która zarobiła ponad 7 mln.

☺ Łukasz Kubot jest najwyższym notowanym w rankingu ATP polskim tenisistą. Zajmuje 63. pozycję. Liderem pozostaje Szwajcar Federer, drugi jest Novak Djoković (Serbia), a trzeci Murray (Wielka Brytania).

☺ PGE Turów Zgorzelec przegrał z rosyjskim Krasnyje Krylia Samara 74:76 w czwartej kolejce Zjednoczonej Ligi VTB (grupa A). Koszykarze ze Zgorzelca pozostają bez zwycięstwa w tych rozgrywkach.

☺ Koszykarze Asseco Prokomu Gdynia pokonali w Ergo Arenie Albę Berlin 77:66 w meczu 3. kolejki grupy B Euroligi. Było to pierwsze zwycięstwo mistrzów Polski w rozgrywkach.

☺ W PLH trwa dominacja lidera Ciarko Sanok. Wyniki III rundy: GKS Tychy – Ciarko PBS Bank KH Sanok 3:5, Aksam Unia Oświęcim – HC GKS Katowice 3:1, JKH GKS Jastrzębie – Comarch Cracovia 5:2.

☺ Trzy eliminacje cyklu Grand Prix i półfinał Drużynowego Pucharu Świata, to najważniejsze międzynarodowe zawody żużlowe, które w 2013 r. odbędą się w Polsce.

☺ Maksymilian Wójcik zdobył w hiszpańskim Los Alcazares brązowy medal żeglarskich mistrzostw Europy w klasie Raceboard. Zwyciężył Portugalczyk Rodrigues.

☺ Bartosz Olszewski wygrał z czasem 2:32.06 maraton w Lozannie. Drugie miejsce zajął kolejny Polak – Bartkiewicz.

☺ Aron Rozum zdobył w Hongkongu brązowy medal 18. Mistrzostw świata w sumo w wadze 85 kg.

☺ „Polskie” interesy. Ok. 800 tys. zł stracił Wrocław na organizacji towarzyskiego meczu piłkarskiego Brazylia – Japonia, który 16 października rozegrano na Stadionie Miejskim. Sam koszt organizacji imprezy wyniósł blisko milion euro. □

Święto diecezjalne w Lyonie: radość, modlitwa i ... Sobór Watykański II

Maria-Teresa Diupero

„Trzeba, aby chrześcijanie traktowali sakramenty chrztu i bierzmowania nie jako wydarzenia przeszłości, ale jako siłę, która ich prowadzi w radosnej misji głoszenia Chrystusa.” (kard. Philippe Barbarin, homilia 14 października 2012)

14 października - nieopodal Lyonu, w gigantycznej hali przeznaczonej na organizację kongresów, salonów i wystaw międzynarodowych, zgromadzili się katolicy z diecezji lionńskiej, aby w modlitwie i w radości świętować 50. rocznicę Soboru Watykańskiego II.

Inicjatorem tego pięknego święta diecezjalnego jest kard. Philippe Barbarin, arcybiskup Lyonu i Prymas Galii, który już trzy lata temu zapowiedział tegoroczną uroczystość, zapraszając na nią wszystkich wierzących z Lyonu i z diecezji.

14 października, wokół specjalnie skonstruowanego, imponującego ołtarza, zebrali się wokół swego duszpasterza księży z całej diecezji, wraz ze swymi parafianami. Razem ponad 22 tys. ludzi: osoby konsekrowane i świeckie, reprezentanci różnych wyznań (duża grupa protestantów i katolików obrządku wschodniego), przedstawiciele różnych narodowości i pokoleń (jeden z najmłodszych uczestników miał 15 dni, a najstarszy 100 lat). Wszyscy stanowili jedną wielką rodzinę, co podkreślił na początku, w słowach powitania, kard. Barbarin. Hastem święta były słowa: „Jesteśmy jedno, złączeni radością, poprzez chrzest” oraz: „Bądźmy razem głosicielami radości”.

Lionńskie święto diecezjalne, zorganizowane na pamiątkę Soboru Watykańskiego II, to piękny prezent od Kościoła dla dorosłych, dla młodzieży i dla dzieci. Był to dzień: radości i entuzjazmu, modlitwy i skupienia, czuwania i adoracji, spotkań i śpiewów. Organizatorzy zapewnili uczestnikom dojazd z różnych stron miasta i z okolic, specjalnymi autokarami. W tym dniu, w większości kościołów lionńskich zostały anulowane msze św., aby wszyscy mogli spotkać się ze swoimi duszpasterzami, wokół Kardynała i uczcić Sobór. Parafię polską reprezentował ks. wikary Paweł Witkowski, z grupą wiernych: Polaków i Francuzów. Organizatorom należą się słowa uznania i podziękowania, ponieważ każdy z uczestników mógł znaleźć „cos dla

siebie”: przeżycie religijne, spotkanie z nowo ochrzczonymi, „uczcie” dla ucha (koncerty) i dla oczu (atelier malarskie).

Rano wysłuchaliśmy konferencji pt. „Stowo Boże w życiu Kościoła”, wygłoszonej przez brata Emile’a z Taizé i brata Enzo Bianchi. Można było obejrzeć film, którego „bohaterem” był Jean Vanier - fundator L’Arche, pt. „Służba, źródłem radości”. Debatę na temat „Kościół, służebnica radości”, prowadził ks. Jean - Marie Peticlerc (duszpasterz „trudnej młodzieży”), siostra Cécile Renovard i Etienne Villemain.

Historię Soboru Watykańskiego II przedstawił kard. Sarah, w swym wystąpieniu pt. „Dziś Chrystus jest światłością narodów”. Nazwał Sobór: „spotkaniem Boga ze swym ludem”. - „Jesteśmy powołani do świętości” - głosił Kardynał, podkreślając, że jednym z haseł Soboru było: „Bądźmy świętymi dzisiaj”.

Jednocześnie odbywały się spotkania z ciekawymi ludźmi, koncerty, spektakle. Jedną z atrakcji było spotkanie z Michel’em Lonsdale, aktorem i reżyserem, który otrzymał nagrodę Cezara, za najlepszą rolę w głośnym filmie, nagrodzonym w Cannes: „Des homes et des dieux”. Wystąpił ksiądz - clown: Gaby, który odbarza radością chore dzieci, odwiedzając je w szpitalach.

Mieliśmy okazję wysłuchać najlepszych chórów dziecięcych i młodzieżowych, wybranych ze wszystkich kościołów lionńskich. Wystąpiło ponad 250 dzieci, z koncertami muzyki religijnej: Vivaldi, Benjamin Britten, Marc Henric, Gabriel Fauré.

Wielką radością było spotkanie z młodzieżową, złożoną z dwóch braci, grupą Glorius. Ponadto zorganizowano atelier malarskie, a nawet kursy tańca.

O godz. 14 została odprawiona uroczysta Msza św., której przewodniczył ks. kard. Barbarin, w asyście około 300 księży. Eucharystię upiększały śpiewy zespołu Glorius oraz 500 chórzystów, reprezentujących różne parafie. Ołtarz ozdobiony tablicami, na których widniały Błogostawieństwa, już od

wejścia przyciągał uwagę. A gotycka rozeta, kopia z katedry św. Jana, która jest siedzibą arcybiskupa Lyonu, symbolizowała jedność wiernych i ich łączyłość ze swym duszpasterzem.

W czasie Mszy św. święcenia kaptańskie otrzymali czterej księży. Zostało też wyswięconych trzech diakonów.

W decydującym momencie odezwały się dzwony z katedry św. Jana: nagranie i jakże wzruszający moment.

W homilii Kardynał przywołał nowo ochrzczonych i bierzmowanych z tego roku. Podkreślił rolę Soboru Watykańskiego II, nazywając go: „Apelem uniwersalnym do świętości”. Zwrócił się do przyszłych księży, mówiąc: „Poprzez księży Chrystus dotrzymuje swych obietnic. (...) Kapłan jest kontynuacją Słowa Wcielonego. To on przybliży nowo ochrzczonym tych świętych, których oni potrzebują, aby być świadkami Chrystusa w dzisiejszym świecie”. Nazywając Kościół „służebnicą”, kaznodzieja podkreślił, że - dzięki kapłanom - Chrystus jest wciąż obecny wśród swych uczniów, choć minęło już ponad 20 wieków od Jego odejścia”.

Kolejnym punktem były błogostawieństwa, nazwane przez kaznodzieję: „autoportretem Chrystusa” - „To nie jest seria wskazówek czy lekcja moralności” - głosił. „Błogostawieństwa to odkrycie prawdziwego oblicza człowieka, a można je zrozumieć tylko poprzez kontemplację oblicza Chrystusa”.

Uroczystość diecezjalna w Lyonie pokazała, że Kościół jest żywy, radosny, pełen nadziei i kolorów. Barwne apaszki pozostaną na zawsze miłą pamiątką dla uczestników. Głębokim przeżyciem była Eucharystia (trwająca ponad 3 godz.). Jako modlitwa, wzniesiona do Boga i wypowiedziana jednym głosem przez 22 000 osób. Jednocześnie byliśmy świadkami duchowego odrodzenia diecezji. Bo, jak powiedział rzecznik prasowy diecezji lionńskiej, Pierre Durieux: „Od wizyty Papieża Jana Pawła II w 1986 r. w Lyonie, Eurexpo nigdy nie widziało takiego zgromadzenia katolików: radosnych i rozmodlonych.” □

Uroczystości w parafii Evreux

Stanisław Aloszko

Po pół wieku postugi duszpasterskiej ks. Jan Nieruchalski OMI odchodzi na emeryturę, a jego miejsce obejmuje ks. Jacek Tomiczek OMI.

W niedzielę 3 czerwca br. ks. Jan Nieruchalski OMI po raz ostatni odprawił Msze św. dla swoich parafian z Evreux w departamencie Eure w Normandii. Aż trudno uwierzyć, że oto właśnie w tę niedzielę przyszedł czas jego pożegnania. Ale życie nieubtęganie biegnie własnym rytmem i w pewnym momencie dochodzi do sytuacji, w której wraz z wchodzeniem w kolejną dziesiątkę lat życia coraz trudniej jest wypełniać swoją misję. Jest to moment, w którym po dobrze wypełnionym czasie aktywności przechodzi się na zastużony odpoczynek.

Ksiądz Jan Nieruchalski, oprócz swoich obowiązków w kościele francuskim, postugował jako proboszcz także naszym rodakom, mieszkającym we Francji. Przyjeżdżał do licznej grupy Polaków, którzy pragnęli uczestniczyć w Mszy św. sprawowanej właśnie po polsku. To trudne, dla każdego misjonarza postugującego w środowisku polonijnym, kapłańskie zadanie wypełniał ks. Jan Nieruchalski z bardzo dużym wyczuciem, taktem i zaangażowaniem. Potrafił trafić do każdego, choć to środowisko było i jest bardzo zróżnicowane. W początkowym okresie jego postugi byli to ci, którzy pozostali w Normandii po II wojnie światowej jako emigracja, i polityczna, i zarobkowa. Czyli byli to Polacy, którzy kochali swoją Ojczyznę, ale nie mogli do niej powrócić. Później przybywały kolejne fale emigracji, często czysto ekonomiczne. Wśród tej grupy byli ludzie o różnych zawodach i o różnym wykształceniu; w miarę upływu czasu znaleźli swoje miejsce w nowym środowisku, ale wciąż szukali kontaktu z polskim duszpasterzem. W ostatnim czasie dotyczyło to także dużej emigracji solidarnościowej, która przybyła także do tego regionu Francji. Oni również potrzebowali polskiego księdza i polskiej opieki duszpasterskiej. Ks. Nieruchalski w sposób naturalny łączył swoje zaangażowanie duszpasterskie z niepodległościowo-patriotycznym i w ten sposób potrafił wyzwolić chęć wspólnego uczestnictwa w comiesięcznej Mszy św. Jak to ujęła w swoim podziękowaniu jedna z uczestniczek tych Mszy św., jego postuga polegała także na udzielaniu sakramentów: dla dzieci - chrztu św., dla par narzeczonych - sakramentu małżeństwa. Inne zaangażowanie księdza Jana polegało na odwiedzaniu starszych i schorowanych parafian. A kiedy przychodziła śmierć, to towarzyszył rodakom w ostatniej drodze do Pana oraz prowadził ich pogrzeby.

Aby dotrzeć na comiesięczną Mszę św., pokonywał wiele kilometrów, przyjeżdżając z odległego Annet sur Marne z regionu paryskiego. Wcześniej, kiedy mu siły i zdrowie dopisywały, regularnie odwiedzał także i inne miasta i miejscowości departamentu, jak Nonancourt, St Andre, Les Andelys, Pitres czy Gisors.

Zawsze przybywał na czas, pomimo drogi, jaką miał przed sobą.

I właśnie w tę niedzielę 3 czerwca przybył do kościoła Św. Teresy w Evreux Netreville w asyście swojego następcy, ks. Jacka Tomiczka, by, żegnając się, pozostawić nadzieję na dalsze trwanie wspólnoty polskiej w tym departamencie. Wdzięczni parafianie dziękowali Księdzu Janowi za długie lata postugi, a po zakończonej Eucharystii wszyscy spotkali się na wspólnym i już tradycyjnym ciastku oraz przy kawie.

Podczas tego spotkania przedstawiciele Rady Parafialnej, życząc ks. Nieruchalskiemu - wielu łask Bożych na dalsze lata życia - wręczyli mu, jako dowód wdzięczności za wszystkie lata postugi... sprzęt komputerowy. Został on ufundowany przez wszystkich parafian przybywających od wielu już lat na Msze św. do Evreux.

Od nowego roku szkolnego - 2012/13 obowiązki proboszcza w Evreux objął ks. Jacek Tomiczek ze Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów, współbrat ks. Jana.

Instalacja ks. Jacka Tomiczka, w której uczestniczył ks. inf. Stanisław Jeż, rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji nastąpiła w niedzielę 7 października br. Ks. Rektor rozpoczynając Mszę św. powitał nowego proboszcza ks. oraz współkoncelebrującego ks. Andrzeja Madeja (OMI). Następnie Ks. Rektor w ciepłych słowach zwrócił się do parafian, prosząc by swoją postawą wspomagali nowego proboszcza, który obowiązki swe przyjmuje z radością i dla dobra wspólnego. Po odczytaniu Dekretu Nominacyjnego i po przedstawieniu drogi kapłańskiej ks. Tomiczka, została odprawiona Msza św. koncelebrowana, podczas której wyznanie wiary odmówił ks. Jacek i w ten sposób kanonicznie objął władzę proboszczowską w swojej polskiej parafii w Evreux.

Po zakończeniu Mszy św., życzenia udanej pracy duszpasterskiej nowemu proboszczowi złożył także ks. Madej, który jednocześnie - będąc misjonarzem, ale w dalekim Turkmenistanie - w kilku słowach, bardzo obrazowo i z dużym poczuciem humoru opowiedział, jak wygląda tam praca duszpasterska, jakie ma tam warunki działania i jak wygląda jego codzienna postuga duszpasterska w tej byłej republice sowieckiej.

Obecny na uroczystości Stanisław Aloszko przekazał nowemu proboszczowi odpis Dekretu Rektora PMK mianujący go przedstawicielem Polskiej Wspólnoty w Evreux i członkiem Ogólnofrancuskiej Rady Duszpasterskiej na lata 2012-2015 i poinformował parafian, że będąc prezesem Federacji Polonii Francuskiej, został mianowany specjalnym Dekretem Rektora PMK członkiem Rady Polskiej Misji Katolickiej we Francji. □

La Ferté Imbault

Notre congrégation porte le nom de Sœur de Jésus Miséricordieux ; il existe depuis 65 ans. C'est une congrégation de droit canonique.

Notre Maison Principale se trouve à Gorzów Wielkopolski, et notre Maison Mère à Myslibôrz en Pologne. La création de notre congrégation est profondément liée à la personne de Sainte Sœur Faustine Kowalska et du Bienheureux Père Michel Sopocko et le culte de la Miséricorde Divine.

La proclamation de la Miséricorde Divine reçue par Sœur Faustine durant ses visions appelait à créer de nouvelles formes de Culte de la Miséricorde Divine dans l'Église ; Jésus Miséricordieux qui apparaît à Sainte Faustine au cours de ces visions exige que l'on peigne un tableau avec le texte suivant : « Jésus, j'ai confiance en Toi » que l'on établisse la Fête de la Miséricorde Divine le premier dimanche après Pâques et la constitution d'une nouvelle congrégation qui s'occuperait d'adorer la Miséricorde Divine, de l'obtenir et de la propager dans le monde entier.

Le Père Michel Sopocko, en tant que directeur spirituel et confesseur de Sainte Faustine, s'était engagé à remplir ce que demandait Jésus et il fonda une Congrégation cet à dire notre Communauté, en 1947. C'est pourquoi nous nous efforçons de vivre cet esprit de Miséricorde par notre prière et pratiquer la charité, faire Miséricorde autour de nous.

Au début, notre congrégation était installée à Wilno (Vilnius). Actuellement nous sommes présents dans plus de dix pays, là où nous pouvons exercer notre charisme.

Nous sommes arrivées à la Ferté Imbault en Sologne, sur l'invitation du Recteur de la Mission Catholique Polonaise, Mgr Stanisław

JEZ pour établir une Maison de la Miséricorde Divine. Cette Maison est destinée à louer et faire connaître la Miséricorde Divine. Nous organisons des Journées de Retraite, de recollection, de conférences, de prières, des séminaires. Nous sommes sensibles aux besoins des plus nécessiteux et des assoiffés de bonté et d'amour.

Les Réunions pour la Miséricorde Divine

28 octobre 2012; 25 novembre 2012; Le jour du mois décembre n'est pas précisé ; 27 janvier 2013; 24 février 2013; Le moins du mars non encore établi 07 avril. La Fête de la Miséricorde Divine 28 avril 2013; 26 mai 2013; 30 juin 2013; 28 juillet 2013; 25 août 2013 l'anniversaire de Sœur Faustine; 29 septembre 2013 La Fête du Père Sopocko; 27 octobre 2013; 24 novembre 2013; La date de décembre 2013 n'est pas encore décidée. □

Maison de la Miséricorde Divine Sœurs de Jésus Miséricordieux
41300 La Ferté Imbault

Tel/Fax: 02 36 14 83 38; Portable: 07 53 49 57 74

E-mail misericordedivine.pmk@interia.eu

Zaproszenie do Domu Miłosierdzia Bożego

Jesteśmy już 4 miesiące w La Ferté Imbault, w Domu Bożego Miłosierdzia wśród ciszy lasów. Przez ten czas, na ile jest to możliwe przygotowaliśmy ten dom na przyjęcie osób, które do nas przyjeżdżają. W licznym gronie świętowaliśmy urodziny św. s. Faustyny w sierpniu i imieniny bł. ks. Michała Sopoćki we wrześniu.

Chcielibyśmy serdecznie zaprosić grupy, rodziny i osoby indywidualne na dni skupienia odbywające się w każdy ostatni weekend miesiąca. Do stałymi punktów naszych spotkań należą: Msza św., konferencja, Liturgia godzin, modlitwa Koronką do Bożego Miłosierdzia o godz. 15.00; różaniec oraz całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu. Wiele osób korzysta z sakramentu pokuty i pojednania, gdyż zawsze przyjeżdża do nas kilku kapłanów, by służyć spowiedzią.

Jest to również czas na dzielenie się wiarą, śpiewy, tańce i radość płynącą z przebywania z sobą oraz wspiana okazja do odpoczynku i oderwania się od codziennego zabiegania.

W związku z przeżywanym Rokiem Wiary i Uroczystością Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w dniach 07.12.- 09.12.2012 r. odbędą się rekolekcje adwentowe. Przez ten czas przygotowania się do Świąt Bożego Narodzenia poprowadzi nas Maryja, jako wzór wiary. Rekolekcje wygłosi ks. Francois Zanini.

W szczególności zapraszamy także na najbliższe spotkanie listopadowe, które odbędzie się w dniach 23.11.-25.11.2012 r. Będziemy wspólnie przeżywać Uroczystość Chrystusa Króla i poznawać modlitwę Słowem Bożym, jako wprowadzenie do Lectio Divina. □

Serdecznie zapraszamy.

Zarząd Stowarzyszenia Kresy we Francji

Zaprasza na konferencję z dr Lucyną Kulińską – historykiem i publicystą oraz Stanisławem Srokowskim – pisarzem i publicystą „Martyrologia duchowieństwa polskiego na Kresach południowo-wschodnich w czasie II wojny światowej. Sytuacja zabytków sakralnych i Kościoła katolickiego po 1990 r. na Ukrainie i Białorusi”

25 listopada 2012 o godz. 16 w sali wykładowej Seminarium Polskiego; 11 rue Jules Guesde, 92130 Issy-les-Moulineaux.

Serdecznie zapraszamy na spotkanie, dyskusję i poczęstunek.

Więcej informacji – tel: 01 43 03 38 33; 06 62 69 13 83

Dr Lucyna Kulińska, wykładowca na wydziale humanistycznym AGH w Krakowie, znawca problematyki historycznych dziejów Kresów polskich. Zajmuje się zagadnieniami terrory-

zmu, globalizacji i stosunków polsko-ukraińskich XX wieku. W roku 2009 wydała pracę habilitacyjną pt. Działalność terrorystyczna i sabotażowa nacjonalistycznych organizacji ukraińskich w Polsce w latach 1922-1939. Uczestniczka wielu konferencji w tym zakresie, zaangażowana w szerzenie prawdy historycznej.

Stanisław Srokowski, wrocławski pisarz i publicysta, który w 2010, na zaproszenie naszego Stowarzyszenia, wygłosił prelekcję pt. "Kultura i dramaty polskich Kresów" i zapoznał nas ze swoją kresową twórczością. Debiutował jako poeta i prozaik w 1958 roku w Opolu. Autor około 40 książek, w tym powieści kresowych, a wśród nich zbioru opowiadań wyróżnionych nagrodą Mackiewiczza, "Nienawiść" oraz trylogii "Ukraiński kochanek", "Zdrada" i "Ślepcy idą do nieba". □

Roraty polonijne w Roku Wiary

Ks. prał. Krystian Gawron
włcerektor PMK

Tysiące dzieci i młodzieży w Polsce bierze udział w adwentowych Roratach, przynosząc ze sobą do kościołów ozdobne lampiony. Warunki duszpasterstwa polonijnego są zupełnie inne, niemniej pragniemy zaproponować Polskim Ośrodkom Duszpasterskim we Francji praktykę „Polonijnych Rorat”.

„Kościół jest naszym domem” – tak brzmiało hasło ubiegłego roku duszpasterskiego. Zwracaliśmy również uwagę na to, że „Dom jest częścią Kościoła”. Tak wiele napisano o „Domowym Kościele”. Polonijne Roraty można też przeżywać we własnym domu!

Przy zapalanej świecy, indywidualnie bądź w gronie rodzinnym, można codziennie odmówić „Wierzę w Boga” i jedną dziesiątkę różańca. Można także poświęcić 10 minut na lekturę „Katechizmu”. Tak praktykowana modlitwa w domu – uwzględnia warunki duszpasterstwa polonijnego – może być też nazwana „Polonijnymi Roratami”.

Można to potążyć z wiernością, by przez cały Adwent – codziennie – przeżywać „Polonijne Roraty”. Każdy dzień może odpowiadać jednej literze „hasła Rorat Polonijnych”. Dzieci, które ułożą całe

hasło można w Boże Narodzenie nagrodzić stosownym wyróżnieniem, bądź nagrodą, bądź przez rodziców bądź przez katechetów lub duszpasterzy. □

Wspomnienie Jana Pawła II w Lyonie

Maria-Teresa Diupero

22 października, ustanowiony przez Kościół dniem błogosławionego Jana Pawła II, parafia polsko-francuska w Lyonie uczciła w szczególny sposób.

Godz. 19 została odprawiona uroczysta Msza św. dla Polaków i Francuzów, którym bliska jest postać Papieża Polaka, Jego nauczanie, przesłanie i misja. Ważnym wydarzeniem, w czasie Eucharystii, było przyjęcie relikwii Błogosławionego.

Relikwiarz z kroplami krwi został wniesiony i ustawiony przy ołtarzu, wśród biało-czerwonych kwiatów, obok flagi papieskiej i różańca. Przypomnijmy, że my, Polacy z Lyonu, już przyjęliśmy ten relikwiarz, podczas Mszy św. w Bazylice Notre Dame de Fourvière, z okazji rocznicy wprowadzenia kopii Cudownego obrazu MB Częstochowskiej do świątyni. Powtarzając teraz to wydarzenie, ks. proboszcz Tadeusz Śmiech chciał podkreślić, że Jan

Paweł II będzie obecny także wśród Francuzów, w naszej wspólnej parafii.

Ks. proboszcz, który sprawował obecność

Eucharystię, na jej rozpoczęcie skierował do wiernych słowa powitania. Później, w homilii przypomniał sylwetkę Papieża – Polaka i najważniejsze rysy jego pontyfikatu, prosząc jednocześnie, byśmy starali się naśladować naszego Rodaka. Została również odmówiona Litania do Błogosławionego. Ta nasza cicha modlitwa z pewnością była nieco odmienna zarówno dla ks. Śmiecha, jak i dla samych wiernych, od tych, odprawianych z okazji dnia Papieskiego, w Polsce i na świecie, wśród zgromadzonych tłumów, z chórami, głośnymi śpiewami, wszelkimi delegacjami. Można powiedzieć, że nasza modlitwa była bardziej „kameralna” i dla ks. proboszcza, jak i dla tej niezbyt wielkiej grupy wiernych. Wiernych, wśród których nie mogło jednak zabraknąć członków Fundacji Jana Pawła II, z przewodniczącą Marlene Bernou.

Po Mszy św. odbyło się jeszcze przyjacielskie, polsko-francuskie spotkanie z naszymi duszpasterzami: wspomnianym ks. Śmiechem i ks. Pawłem Witkowskim; □

• **Dowóz materiałów** **TEL. 06 21 36 32 09**

• **Wywóz GRUZU**

snb@entreprisedemolition.fr

Epicerie Polonaise Baltyk

À ST-GERMAIN-EN-LAYE
2, RUE D'HENRI-MONT

CHARCUTERIE, FROMAGE BLANC, VODKA, BIÈRE,
CONCOMBRES MARINÉS, CONFISERIES ET
BEAUCOUP D'AUTRES CHOSES À DÉCOUVRIR...

BIENVENUE
du Lundi au Samedi de 10h00 à 19h00
Et le Jeudi de 12h00 à 21h00
TEL 01 30 61 40 59
e-mail baltkyk@orange.fr

❁ **CIASTA I TORTY NA ZAMÓWIENIE**
- PRZYKŁADOWE ZDJĘCIA WYSYŁAMY NA E-MAIL.
lizutpol@gmail.com | T. 06 48 11 85 72

❁ **FOTOGRAF**
T. 06. 18. 92 .81. 18; E-MAIL: KATONS77@O2.PL

Rozliczenia księgowe. 07 60 74 90 98

ITAKA
Centrum Poszukiwań
Ludzi Zaginionych

www.zaginieni.pl, e-mail: itaka@zaginieni.pl
tel. (00 48) 22 654 70 70

POMÓŻ ZAGINIANYM WRÓCIĆ DO DOMU

Paweł Kowalczyk
11 września 2012 r. w Londynie zaginął Paweł Kowalczyk. Ma 42 lata, 170 cm wzrostu i brązowe oczy. Zaginiony może potrzebować pomocy.

Ktokolwiek widział **Pawła Kowalczyka** lub ma jakiegokolwiek informacje o jego losie proszony jest o kontakt z **ITAKĄ - Centrum Poszukiwań Ludzi Zaginionych** pod całodobowym numerem: +48 801 247 070 +48 22 654 70 70. Można również napisać w tej sprawie do ITAKI: itaka@zaginieni.pl. Naszym informatorom gwarantujemy dyskrecję. **Zdjęcie Pawła Kowalczyka** oraz innych zaginionych: **www.zaginieni.pl**

GŁOS KATOLICKI VOIX CATHOLIQUE

UWAGA! Drobne ogłoszenia w G.K.: 1 €/stowo; przy powtórzeniach – od trzeciego razu – 0,7 €/stowo; ogłoszenia ekspresowe – we Wktadce G.K.: 6 € („szukam pracy” – 4 €); przy powtórzeniach – 50% ceny; – „ustugi” – do 10 słów: – 8 € (powtórzenia 5 €), do 20 słów – 12 € (powtórzenia 8 €). Ogłoszenia umieszczamy dodatkowo na stronie internetowej G.K. (www.glos-katolicki.eu) – dopłata wynosi -1 € na tydzień („ustugi” – 2 €)! Reklamy (ceny w zależności od ilości powtórzeń i wielkości) – inf. i cennik w redakcji GK – 263 bis, rue Saint Honoré, 75001 Paris – II piętro: w godz. 9–12h30 i 15–18, od poniedziałku do piątku; tel. 01 55 35 32 28(31); 01 42 96 23 29; fax 01 55 35 32 29; e-mail: vkat@club-internet.fr

Paweł Bednarczyk
Tel. 06.50.85.01.61
e-mail: bednar84@gmail.com
www.republika.pl/pomoc_komputery

KOMPUTEROWA

- NAPRAWA, PROGRAMOWANIE
- USUWANIE WIRUSÓW
- ODZYSKIWANIE DANYCH
- KONSERWACJA KOMPUTERA
- SKŁADANIE KOMPUTERÓW NA ZAMÓWIENIE
- PROJEKTY WIZYTÓWEK, ULOTEK
- ITP.

AUX REGALS
TRAITEUR POLONAIS
SKLEP I RESTAURACJA

Dla tych, którzy **szukają jakości** Pour ceux qui **cherche la qualité**

- Epicerie fine / Delikatesy
- Charcuterie fine / Wyjątkowe wędliny
- Confiserie / Stodczyce
- Plats chauds / Świeże dania
- Pâtisserie / Ciasta

Otwarte od poniedziałku do soboty | od 11h do 21h
po 21h na rezerwację

tel. 01 43 47 06 17
17, rue du Docteur Goujon,
75012 Paris

Copernic
L'EUROPE DE L'EST EN DIRECT

www.copernic.fr www.copernic.waw.pl

COPERNIC
9 rue Gilberte Desnoyer
Z.I. La Fosse la Barbière
93600 AULNAY/BOIS
Tel : 01 55 81 05 16

ZBIERANIE PACZEK DO POLSKI
Zbiórka na terenie całej Francji. Dostawa do rąk własnych adresata.
Odbiór paczek z domu klienta w Paryżu i okolicach - tel. 06 74 79 62 39;
Godziny otwarcia biura: od poniedziałku do piątku od 9⁰⁰ do 17⁰⁰.

- ❁ **TRANSPORT.** - AUTOLAWETA; - GRUZ; - PRZEPROWADZKI; - PRZEWÓZ TOWARÓW (do 8 m długości). **06.30.40.49.49; Jarek, e-mail: repskijaroslav@yahoo.fr**
- ❁ **USŁUGI KOSMETYCZNE** - HENNA, - DEPILACJA, - ZABIEGI NA TWARZY, - PEDICURE, - MANICURE, - TIPSY, - MAKIJAŻ, - PRZEDŁUŻANIE RZĘS. **T. 06.68.50.02.58.**

PODRÓŻE DO POLSKI

- ❁ **Izabell** - REGULARNY PRZEWÓZ OSÓB I TOWARÓW DO POLSKI POŁUDNIOWEJ. **TEL. 01 41 71 12 70; 06 20 87 70 77!**
- ❁ **Luxsus** - PRZEWÓZ OSÓB I TOWARÓW DO POLSKI - OLSZYNA, WROCŁAW, KATOWICE, KRAKÓW, RZESZÓW. **TEL. 06 62 75 50 06; 01 42 38 63 20; (00 48 12) 284 12 50!**

La Crypte „Polska” - Paris 1, Place Maurice Barres

Odnowiona i pięknie urządzona krypta przylegająca do kościoła Wniebowzięcia NMP, w której połączono dawny styl ze współczesnym wyposażeniem stała się miejscem spotkań. Zapraszamy do urządzania w jej murach uroczystości rodzinnych: ślubów, chrztów lub przyjacielskich i zawodowych spotkań. Sala może przyjąć do 60 osób. **Wynajęcie Krypty:** 3 godziny - 350 €, 6 godz. - 450 €. Kuchnia (wyposażona) liczona jest osobno - do uzgodnienia. **Rezerwacje:** T.: +33 (0)1 55 35 32 26; T. fax.: +33 (0)1 42 96 19 89.

Bilety autokarowe i samolotowe

Janosik SINDBADPARYZ : 252, rue Rivoli - 2, rue Mondovi;
tel. 01 44 69 30 80, 01 40 20 00 80.WYJAZDY DO POLSKI 7 razy w tygodniu, 2 razy dziennie:
14³⁰ - ekspres Południe Polski - Podkarpacie,
16⁰⁰ - reszta Polski; w sumie 120 miast.

Czynne 7 dni w tygodniu - przesyłki i paczki do Polski

**BIURO TŁUMACZEŃ
W. A. KOCZOROWSKI**Tłumacz przysięgły przy Sądzie Apelacyjnym w Wersalu
90, rue Anatole France - 92290 Châtenay-Malabry
lub4, villa Juge - 75015 Paris (M^o Duplex)

tel. 01 46 60 45 51 lub 06 07 71 52 90; (e-mail: wakocz@aol.com).

Tłumaczenia urzędowe, redakcja podań i pism, formalności
prawno-administracyjne w urzędach, kancelariach notarialnych i sądach.**PRZEPROWADZKI WE FRANCJI
PRZEWÓZ PACZEK, MEBLI TOWARÓW DO POLSKI**- wynajem auta osobowego z szoferem
- dowóz na lotnisko (ceny do uzgodnienia)

TE-MAR e-mail: temar1978@gmail.com; 06 68 03 50 45

Dr Danuta Baranowicz-Schouker

chirurgien-dentiste33, rue Poissonnière - 75002 Paris, M^o Bonne Nouvelle
tél. 01 42 33 60 31; 06 20 25 08 15

(mówimy po polsku)

Jeśli uważasz, że masz problem z alkoholem,
alkohol kieruje Twoim życiemPrzyjdź na spotkanie **Anonimowych Alkoholików**Anonimowi Alkoholicy są wspólnotą mężczyzn i kobiet, na życie których wpływa picie alkoholu. Anonimowi Alkoholicy dzielą się nawzajem doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby wspólnie rozwiązać swój problem - **alkohol**.**Spotkania AA odbywają się w każdy wtorek
w godzinach od 19³⁰ do 21³⁰**

przy kościele św. Genowefy (18, rue Claude Lorrain, 75016 Paris - metro Exalmans)

i w każdy piątek godzinach od 19³⁰ do 21³⁰

w Domu Jana Pawła II (52, av. Laplace, 94110 Arcueil - RER B stacja „Laplace”)

Anonimowość jest podstawową zasadą Anonimowych Alkoholików**Nam się udało - Tobie też się może udać****PRZEWÓZY**
FRANCJA - POLSKA

monikabus@interia.eu

wyjazdy w każdą niedzielę
paczki odbieramy i dostarczamy
na terenie całej Polski

Polska: +48 (15) 84 22 885

+48 (0) 602 358 007

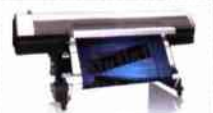
Francja: 06 24 39 24 21; 06 21 12 48 55

PRZEWÓZY OSÓB - PACZEK - PRZESYŁEK - TRANSPORT AUT - PRZEPROWADZKI

**LE CINQUIÈME
CRAYON**Projektowanie graficzne
www.CinquiemeCrayon.eu

Zadbamy o profesjonalny wizerunek Twojej firmy!

Strony www, środki komunikacji, druk wielkoformatowy...

WYWÓZ GRUZU. PRZEPROWADZKI.
T. 06. 37. 44. 69. 63.**TŁUMACZ PRZYSIĘGŁY
INFORMACJE PRAWNE**S. Bocianowski, dr prawa międzynarodowego,
ekspert sądowy

105 bis, bd de Grenelle, 75015 Paris

Tel. 06 17 98 60 20, tel/fax 01 43 06 00 70, bocianowski@sfr.fr

Sprawy administracyjne, małżeńskie, emerytalne,
spadkowe i notarialne we Francji i w PolsceWYWÓZ GRUZU. TRANSPORT. 120€ - 60€!
T. 06.20.03.34.85**CATERING** - TRADYCYJNE POLSKIE POTRAWY NA ZAMÓWIENIE
LES PLATS TRADITIONNELS POLONAIS SUR COMMANDE
PIECZEMY CHLEB NA ZAKWASIE
09 51 28 05 22 ; 06 68 48 81 54

FRYZJERSTWO - w domu Klienta!

Szeroki zakres cięć - wysoka technika i precyzja; długotrwa-
łość fryzury. Różnego typu podjaśnienia (pasemka, baleyage
- efekt naturalności). Tel. 06.62.82.29.47 - Fabian.**PSYCHOLOG-TERAPEUTA: TEL. 01 45 88 58 60**

udziela pomocy w przypadku:

problemów życiowych, depresji, ciężkich chorób, żałoby...

Poradnictwo legalne

Poradnia Psychologicznaprzy Parafii Polskiej w Paryżu XVI - 18, rue Claude Lorrain
przyjmuje - bezpłatnie - w niedziele o godz. 17⁰⁰.**GŁOS
KATOLICKI**
VOIX CATHOLIQUETygodnik polski za granicą
(Hebdomadaire de l'emigration polonaise)

N° 40 (2476): 11.11.2012

Commission paritaire N°: 0515 G. 86630;

ISSN: 1279-953X

Cena (Prix au n°): 1,55 €

Wydawca (Editeur): Polska Misja Katolicka we Francji (La Mission Catholique Polonaise en France) - tel. 01 55 35 32 32
Adres (Adresse): 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris. Tél.: 01 55 35 32 28; 01 55 35 32 31; fax 01 55 35 32 29.

E-mail: vkat@club-internet.fr, vkat@sfr.fr | www.glos-katolicki.eu

CCP 12 777 08 U Paris; CCP 19 180 05 U Paris.

Dyrektor Publikacji (Directeur de la Publication): Ks. inf. Stanisław Jeż - Recteur mcp.

Redaktor (Rédacteur): Paweł Osikowski; Zespół (Rédaction): ks. Tomasz Sokół, s. Natanaela Modzelewska.

Druk (Imprimerie): INDICA - 2, rue du 19 mars 1962 - 28630 Le Coudray; tel. 02 37 88 18 81.

Abonnement (Abonement): 1 rok (1 an) - 56,60 €; pół roku (6 mois): 30,30 €.

Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych, zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Numer złożony do druku (soumis à l'impression): 30.10.2012

Inf. o prenumeracie na str. 3

TRWAM PROGRAM

12 - 18 listopada 2012

PONIEDZIAŁEK 12 LISTOPADA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Mocni w wierze 7⁵⁵ – Św. na każdy dzień 8⁰⁰ – Octava dies 8³⁵ – Wieś to też Polska 9⁵⁰ – Felieton 10⁰⁰ – Rozmowy niedok. 11¹⁰ – Św. na każdy dzień 11¹⁵ – Jak my to widzimy 11⁴⁵ – By odnowić oblicze ziemi 12⁴⁵ – Św. na każdy dzień 12⁵⁰ – Koncert życzeń 14⁰⁵ – Św. na każdy dzień 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Savoir vivre 16³⁰ – Tydzień z Ziemi Św. 16⁵⁰ – Reportaż(2) 17⁴⁵ – Informacje 18⁰⁰ – Spotkanie Rodziny RM 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski pkt. widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach

WTOREK 13 LISTOPADA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski pkt. widzenia 8⁰⁰ – Reportaż 8³⁰ – Św. na każdy dzień 8³⁵ – Muzyczne drogowskazy 9²⁵ – Savoir vivre 9⁴⁵ – Św. na każdy dzień(4) 15⁰⁰ – Z wędką nad wodę 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Aktualności WSKSiM 16¹⁵ – Kalejdoskop młodych 16⁴⁵ – Św. na każdy dzień 17⁰⁰ – Program poradnikowy 17²⁵ – Św. na każdy dzień 17³⁰ – Reportaż 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19²⁵ – Św. na każdy dzień 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski pkt. widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach

ŚRODA 14 LISTOPADA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski pkt. widzenia 8⁰⁰ – Dla dzieci 8²⁰ – Felieton 8³⁰ – Św. na każdy dzień 8³⁵ – Na zdrowie 10²⁰ – Św. na każdy dzień 10³⁰ – Audiencja generalna 14²⁵ – Św. na każdy dzień 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Infor-

macje 16¹⁰ – Na zdrowie 16³⁰ – Pasjonaci 16⁵⁵ – Św. na każdy dzień 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19²⁵ – Św. na każdy dzień 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski pkt. widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach

CZWARTEK 15 LISTOPADA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski pkt. widzenia 8⁰⁰ – Dla dzieci 8³⁰ – Św. na każdy dzień 8³⁵ – Na zdrowie 8⁵⁵ – Pasjonaci 9²⁰ – Reportaż 9⁴⁵ – Św. na każdy dzień 9⁵⁰ – Felieton 11¹⁰ – Św. na każdy dzień 11¹⁵ – Po str. prawdy 13²⁵ – Św. na każdy dzień(2) 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Z wędką nad wodę 16⁵⁵ – Św. na każdy dzień 17⁰⁰ – Na tropie 17³⁰ – Reportaż 17⁵⁵ – Św. na każdy dzień 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19²⁵ – Św. na każdy dzień 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski pkt. widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Uniwersytet Biblijny

PIĄTEK 16 LISTOPADA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski pkt. widzenia 8⁰⁰ – Dla dzieci 8³⁰ – Św. na każdy dzień 8³⁵ – Z wędką nad wodę 9²⁰ – Św. na każdy dzień 9²⁵ – Na tropie 9⁵⁰ – Św. na każdy dzień(2) 11¹⁵ – Wyptnij na głębie 14²⁵ – Św. na każdy dzień 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Porady medyczne 16⁴⁰ – Program jeździecki 17⁰⁰ – Jazda próbna 17³⁰ – Reportaż 17⁵⁵ – Św. na każdy dzień 18⁰⁰ – Anioł Pański 18⁵⁵ – Św. na każdy dzień 19⁰⁰ – W Namiocie Słowa 19²⁵

– Św. na każdy dzień 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski pkt. widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Wykład

SOBOTA 17 LISTOPADA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski pkt. widzenia 8⁰⁰ – Dla dzieci 8³⁰ – Św. na każdy dzień 8³⁵ – Porady medyczne 9⁰⁵ – Św. na każdy dzień 9⁵⁰ – Felieton 11¹⁰ – Św. na każdy dzień 11³⁵ – Jazda próbna 12⁰⁰ – W Namiocie Słowa 13¹⁰ – Św. na każdy dzień(3) 14⁵⁰ – 7 sakrament 15²⁰ – Tak mówi Amen 15³⁰ – Koncert życzeń 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Muzyczne drogowskazy 17²⁵ – Św. na każdy dzień 17³⁰ – Reportaż 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19²⁵ – Św. na każdy dzień 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski pkt. widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Mocni w wierze

NIEDZIELA 18 LISTOPADA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski pkt. widzenia 8⁰⁰ – Spotkanie z M. Buczek 8³⁰ – Św. na każdy dzień 8³⁵ – Koncert życzeń 9⁰⁵ – Św. na każdy dzień 9¹⁵ – Przegląd Niedzieli 9²⁰ – Zaczepnij ze źródła 9³⁰ – Mszy Św. 10³⁰ – 7 sakrament 11⁰⁰ – Kropelka radości 11³⁰ – Dla dzieci 11⁵⁵ – Św. na każdy dzień 12⁰⁰ – Anioł Pański 12²⁰ – Wieś to też Polska 13³⁵ – By odnowić oblicze ziemi 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Koncert życzeń 17³⁰ – Reportaż 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19²⁵ – Św. na każdy dzień 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Octava Dies 22¹⁰ – Jak my to widzimy □

TV Trwam: ul. Św. Józefa 23/35; 87-100 Toruń

«Pan mi przypomniał, że nie byłam sama w czasie przeżywanych trudności. On był ze mną, aby mnie podtrzymywać narwet jeśli nie byłam tego świadoma»; «Pan odnowił się Duchą Świętego we mnie. Tak, jakbym się narodziła na nowo, aby iść do innych i świadczyć o Nim i Mówić o Jego ogromnej miłości»

(«Nouvelle vie en Dieu» janvier 2012).

Szkoła Nowej Ewangelizacji św. Teresy zaprasza na kurs**«Nowe życie z Bogiem».**

Kurs odbędzie się w języku francuskim, 8-9 grudnia 2012 (od soboty - g. 9³⁰, do niedzieli - g. 18³⁰) w Domu Polskiej Misji Katolickiej: 31, rue d'Hugny - 77260 La Ferté sous Jouarre. Zapisy i dodatkowe informacje u Alicji: tel. 06 62 14 42 03; e-mail: eneststherese@yahoo.fr lub proszę wystać pocztą (swoje dane i zaliczkę) na adres: Paroisse Saint-Germain - WE NVie - 5, rue Pierre Curie - 78 330 Fontenay-le-Fleury. Koszty pobytu i organizacyjne: 70 € od osoby. □

Wspólnota Polska w L'Hautil Triel sur Seine zaprasza na Mszę św., w niedzielę i święta o g. 11⁰⁰, do polskiego kościoła p.w. św. Joanny d'Arc. Po Mszy św. odbywa się, w salce parafialnej, nauka religii: grupa dzieci starszych przychodzi na katechezę w I i III niedzielę miesiąca; grupa dzieci młodszych w II i IV niedzielę

miesiąca. **Adres kościoła:** L'Hautil - rue de la Chapelle; strona internetowa Wspólnoty polskiej: www.triel.parafia.fr **Paryz XII** - zapraszamy również, w niedzielę i święta na Mszę św., w języku polskim, do kaplicy p.w. Sainte Radegonde na g. 9⁰⁰; **Adres kaplicy:** Paryz - 34, rue du Rendez-Vous. □

UBEZPIECZENIA PO POLSKU Grażyna Lubicz Fernandes

SwissLife tel. 01 39 64 38 36; 06 73 47 94 20 • fax: 01 34 17 43 51 e-mail: grazyna.fernandes.ag@swisslife.fr

BP 27 - 14, Résidence du Lac – 95880 Enghien Les Bains (północne przedmieście Paryża).

KOMPLETNA OBSŁUGA KLIENTA PO POLSKU

Numer pośrednika ubezpieczeń: 07 007 704, w rejestrze ORIAS – www.orias.fr; Instancja kontroli ACP

**TVP
POLONIA**

PROGRAM TV

12 - 18 listopada 2012

PONIEDZIAŁEK 12 LISTOPADA

6¹⁰ Przystanek Woodstock 2008 7⁰⁵ Stoneczna róg Unijnej 7²⁵ Banda Rudego Pajaka – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Tygodnik.pl – magazyn 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Ranczo – serial 13⁴⁵ Salon Polonii 14²⁵ Reportaż 14⁵⁵ Jak to działa – magazyn 15³⁵ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁵ Naszaarmia.pl – magazyn 16³⁰ Euro-wiadomości 16⁵⁰ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Stoneczna róg Unijnej 18¹⁰ Dzika Polska – serial 18⁴⁵ Skarby nieodkryte – teleturniej 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁰ Londyńczycy – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Tygodnik Gospodarczy 23²⁰ Tomasz Lis na żywo 0²⁰ Naszaarmia.pl 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁵ Banda Rudego Pajaka – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

WTOREK 13 LISTOPADA

6⁰⁵ Tygodnik Kulturalny 6⁵⁵ Słownik polsko@polski 7²⁵ Rozalka Olaboga – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Sprawiedliwi – serial 13⁴⁵ Gliwicki benefis Wojciecha Pszoniaka 14⁴⁵ Tomasz Lis na żywo 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16¹⁵ Tygodnik Gospodarczy 16⁵⁰ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Złote Berto dla J. Stuhra 18⁵⁵ W stronę piękna 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁰ Pogoda.pl 20⁵⁰ Ojciec Mateusz – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Koncert jubileuszowy T. Nalepy 23⁴⁵ Na pierwszym planie – publicystyka 0²⁵ W stronę piękna 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁵ Rozalka Olaboga – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

ŚRODA 14 LISTOPADA

6⁰⁵ Złote Berto dla J. Stuhra 7⁰⁵ Wilnoteka – magazyn 7²⁵ Sześć milionów sekund – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Wszystko przed nami – telenowela 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial

12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Londyńczycy – serial 13⁵⁰ Kabaretowy Klub Dwójki 14⁵⁰ Na pierwszym planie – publicystyka 15³⁵ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁰ Piosenki z filmoteki 16⁵⁰ Wszystko przed nami – telenowela 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Benefis 18⁵⁵ Wilnoteka – magazyn 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20⁴⁰ Pogoda.pl 20⁵⁵ Warto kochać – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Kabaretowy Klub Dwójki 23⁴⁵ S jak szpieg 0¹⁵ Reportaż 0⁴⁵ Wszystko przed nami – telenowela 1¹⁵ Sześć milionów sekund – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

CZWARTEK 15 LISTOPADA

6⁰⁵ Dzika Polska – serial 6⁴⁰ Nie ma jak Polska 7⁰⁵ Cafe Historia – publicystyka 7²⁵ Janka – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Wszystko przed nami – telenowela 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁴⁰ Koncert jubileuszowy T. Nalepy 14⁴⁵ S jak szpieg 15¹⁵ Szlakiem gwiazd – reportaż 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16¹⁰ Rozmowy o kinie i nie tylko 16⁵⁰ Wszystko przed nami – telenowela 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Kocham Cię Polsko! 19⁰⁰ Ktokolwiek widział ktokolwiek wie 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20⁴⁰ Pogoda.pl 20⁵⁵ Oficer – serial 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Nowa – serial 23⁴⁰ Prawdziwy koniec zimnej wojny – dokument 0⁴⁵ Wszystko przed nami – telenowela 1¹⁵ Janka – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

PIĄTEK 16 LISTOPADA

6¹⁰ Warto kochać – serial 7⁰⁰ Sztuka wiary – reportaż 7²⁵ Zima w Wiklinowej Zatoce(2) – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Dwie strony medalu – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁴⁵ Wideoteka – magazyn 14²⁰ Prawdziwy koniec zimnej wojny – dokument 15²⁰ Złotopolscy – telenowela 15⁵⁵ Hala odlotów 16⁵⁰ Dwie strony medalu – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Poziom

2.0 18⁵⁵ Ex Libris – magazyn 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁰ Na dobre i na złe – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Przesłuchanie – dramat 0⁴⁵ Dwie strony medalu – serial 1¹⁵ Zima w Wiklinowej Zatoce(2) – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

SOBOTA 17 LISTOPADA

6⁵⁰ Złotopolscy(5) – telenowela 9¹⁰ Polonia 24 9⁴⁰ Pogoda.pl 9⁵⁵ Dziewczyna i chłopak – serial 10⁵⁰ Załoga Eko – magazyn 11²⁰ Cztery pancerni i pies – serial 12²⁵ Pamiętaj o mnie 12⁴⁵ Ojciec Mateusz – serial 13³⁰ Makłowicz w podróży – magazyn 14⁰⁰ Na dobre i na złe – serial 15⁰⁰ Przystanek Woodstock 2011 15⁵⁵ Kulturalni PL 17⁰⁰ Słownik polsko@polski 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Program rozrywkowy 19³⁵ Polonia w Komie 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁰ Sport 20³⁰ Pogoda.pl 20⁴⁵ Czas honoru – serial 21⁴⁰ Pamiętaj o mnie 22⁰⁰ Polonia 24 22²⁰ Pogoda.pl 22³⁵ Dotknięcie ręki – film 0¹⁵ Słownik polsko@polski 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

NIEDZIELA 18 LISTOPADA

6⁰⁰ Galeria(2) – serial 6⁵⁰ Wszystko przed nami(2) – telenowela 7⁵⁰ Dwie strony medalu – serial 8²⁵ Polonia 24 8⁴⁵ Pogoda.pl 9⁰⁰ Trzy Szalone Zera – serial 9³⁰ Ziarno 10⁰⁵ Stawka większa niż życie – serial 11¹⁰ Błaski i wrzaski – magazyn 11³⁵ Pamiętaj o mnie 11⁵⁵ Między ziemią a niebem 12⁰⁰ Anioł Pański 12¹⁵ Między ziemią a niebem 12⁴⁵ Pod Tatrami – magazyn 13⁰⁰ Mszy św.- kościół Wszystkich Świętych Sieradz 14²⁰ Gala Piosenki Biesiadnej 15¹⁰ Polonia w Komie 15¹⁵ Program rozrywkowy 15⁵⁰ Dzika Polska – serial 16²⁰ Skarby nieodkryte – teleturniej 16⁵⁰ Salon Polonii 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ M jak miłość – serial 18⁴⁵ Wideoteka 19¹⁰ Nie ma jak Polska – magazyn 19⁴⁰ Baśnie i bajki polskie – film 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁰ Sport 20³⁰ Pogoda.pl 20⁴⁵ Ranczo – serial 21⁴⁰ Pamiętaj o mnie 22⁰⁰ Tygodnik.pl 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Kocham Cię Polsko! 23⁵⁰ Salon Polonii 0²⁵ Błaski i wrzaski 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości. □

*Fragment mapy Polski. Polski, którą utożsamia kobieta.
Kobieta piękna o regularnych rysach, ale o twarzy niezwykle smutnej,
po której spływa krwawa łza*

str. 14

Luigi Castiglioni